

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

22. FEBRUAR 2011

Åpning

INNHOLDSFORTEGNELSE

Rolf Flåthen åpnet møtet med 3 innledende Åge Aleksandersen

Åge Aleksandersen åpnet med et selvvalgt nummer

	Side
Talerliste	3
Åpning	4
Godkjenning av møteinnkalling	4
Godkjenning av dagsorden	4
Godkjenning av forretningsorden	4
Valg av dirigent	5
Suppleringsvalg til LOs Ledelse	5
Suppleringsvalg til Sekretariatet	7
Endring i LOs Kontrollkomite.....	7
Mellomoppgjøret 2011	7
Debatt.....	16
Avslutning	44
Navneliste	45

Hvis ikke, så er møtet veldig sent.

Godkjenning av dagsorden

Forslag til sakliste har dere fått utdelt. Det er Åpningen som vi nå er i gang med. Å er det noen suppleringsvalg til både LO-ledelsen og Sekretariatet. Deretter endringer i LOs Kontrollkomite, og så slutt er det mellomoppgjøret 2011. Er det noen som har merknader til saklisten? Da er den godkjent.

Godkjenning av forretningsorden

Forretningsorden er utdelt, kan vi godkjenne og følge den forretningsorden? Det kan vi.

TALERLISTE

Hagensen, Erna
Johnsen, Lars Morten
Bersås, Rolf
Kvisvik, Mimmi
Toska, Ove
Stang, Vidar
Simmenes, Jonny
Paulsen, Ole Kristian
Rønoldtangen, Tone
Hansen, Johnny
Pedersen, Roy
Bongo, Torbjørn
Nord, Mette

LOs REPRESENTANSKAPSMØTE TIRSDAG 22. FEBRUAR 2011

Åpning

Roar Flåthen åpnet møtet med å introdusere Åge Aleksandersen.

Åge Aleksandersen åpnet med et selvvalgt nummer.

Han presenterte sine tanker om fondet som han opprettet etter at han mottok hedersprisen på LO-kongressen i 2009. Fondet skal brukes til stipender for nicaraguanske musikere. Aleksandersen gav deretter ordet til Anne Devik fra AOF som orienterte kort om hvordan AOF administrerer fondet i samarbeid med Åge Aleksandersen.

Anne Devik og Åge Aleksandersen presenterte gitarist Carlos Ernesto Bermudez Estrada fra Nicaragua, som mottok stipend fra fondet samt en vase.

Åge, Carlos og Line Sofie Aleksandersen framførte deretter et nummer sammen.

Roar Flåthen takket for framføringen og overleverte på vegne av LO en sjekk på 50 000 kr til fondet. Deretter overrakk han blomster til Åge, Carlos og Line Sofie.

Godkjenning av møteinnkalling

Roar Flåthen:

Da kan jeg formelt ønske både vel møtt og Representantskapet er da satt. Det er det første møtet i år. Innkallingen til møte ble sendt ut i brev av 4. januar 2011 og da spør jeg formelt om det er noen som har noen merknader til innkallingen? Hvis ikke, så er møtet lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Forslag til saksliste har dere fått utdelt. Det er åpningen som vi nå er i gang med, så er det noen suppleringsvalg til både LO-ledelsen og Sekretariatet. Deretter endringer i LOs Kontrollkomite, og til slutt er det tariffrevisjonen 2011 Er det noen som har merknader til sakslisten? Da er den godkjent.

Godkjenning av forretningsorden

Forretningsorden er utdelt, kan vi godkjenne og følge den forretningsorden? Det kan vi.

Valg av dirigent

Så foreslår jeg at dette møtet ledes av Trine Lise Sundnes, kan Representantskapet tilslutte seg det? Det kan vi, da er du valgt Trine Lise. Da overlater jeg klubba til deg, vær så god.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Roar. Da takker jeg for tilliten og skal gjøre mitt beste for å lede dere gjennom dagen på en god måte. Så er jeg sikker på at i godt samarbeid med dere skal vi få det til det. Først tar suppleringsvalgene, deretter får vi en innledning ved LOs leder, så tar vi en pause på 15 minutter. Etter pausen blir det gjennomgang av LO Sekretariatets forslag til tariffpolitisk uttalelse og så debatt.

Når det gjelder de som ønsker ordet til hver sak, bes det om at dere leverer ønsker ordet lapp. Det ligger i mappene deres. I tillegg er det slik at de som har endringsforslag i forhold til den tariffpolitiske uttalelsen, må levere inn sitt forslag på forslagsarkene som dere har fått utdelt. Jeg ber dere om allerede nå - for jeg vet at noen bruker tid på å skrive- at dere skriver tydelig slik at det blir enklere for oss her oppe å se forslagene. Da skal jeg gå over på sak 2.

Suppleringsvalg til LOs Ledelse

Da har jeg tenkt til å be salen om at jeg overlater klubba et lite øyeblikk til Tor-Arne Solbakken. Jeg synes at det er en god kotyme i det siden jeg selv er en del av den saken. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha. Dere ser av saksfremstillingen at det vises til Sekretariatets vedtak 25.10.10 da Bente N. Halvorsen av helsemessige årsaker trakk seg fra vervet som hovedkasserer. Innstillingen står nederst på side 4 i det dere har fått utlevert. Ellen Stensrud velges som hovedkasserer, Trine Lise Sundnes velges som 1. Sekretær og LOs Ledelse består av 6 tillitsvalgte resten av kongressperioden. Er det noen som ønsker ordet til denne saken? Det var det ikke. Kan vi ta alle punktene i innstilling under ett? Var det noen som ba om ordet? Rolf Bersås har bedt om ordet. Beklager Rolf, jeg la den i tariffuttalelsesbunken med en gang jeg.

Rep. nr. 106 - Rolf Bersås, Rogaland fylke

Dirigent, Representantskap. Nå er det slik at i forhold til suppleringsvalg skal ikke jeg ta ordet i forhold til de vurderingene som er gjort. De er sikkert helt riktige. Men i forhold til pkt. 3, når det er så tidlig i perioden og en i LOs Ledelse går ut, så er det ønskelig - og kanskje pga rekruttering til LOs Ledelse og den videre framdriften - at det blir foretatt et suppleringsvalg i nederste delen av rekka, sånn at vi får en dynamikk i forhold til ting. Det er spesielt siden det er så tidlig i perioden og det kan være greit for alle. Det er nok av saker å ta fatt i fremover. Vi vet jo at vi har et ekstremt viktig kommunevalg, som vi må vinne for enhver pris. Jeg kommer til å reise et forslag på at LOs Representantskap setter ned en valgkomite på møtet i dag, der de kommer med kandidat til siste representant i LOs Ledelse. Takk.

Tor-Arne Solbakken:

Takk skal du ha, da får vi det forslaget tenker jeg. Takk skal du ha Rolf, da fikk vi forslaget. LOs representantskap setter ned en valgkomite på møtet i dag, det legges frem forslag til siste kandidat i LOs Ledelse, da har vi fått det. Er det flere som ønsker ordet? Det er det ikke. Da vil jeg bare si at vi i Sekretariatet hadde en grundig gjennomgang av hva som var mest hensiktsmessig og riktig å gjøre i den situasjonen vi var kommet i. Det var et samstemt Sekretariat som la de vurderingene til grunn og som står bak den innstilling som ligger her. Men ut i fra det forslaget som nå har kommet, så foreslår jeg at vi tar de punktene 1, 2 og 3 ett for ett, sånn at vi slipper å få noe kluss med det.

Pkt. 1. Ellen Stensrud velges som hovedkasserer. Er det andre forslag? Det er ikke fremkommet, Ellen Stensrud er valgt.

Pkt. 2. Trine Lise Sundnes velges som 1. Sekretær. Er det andre forslag? Det er ikke fremkommet Trine Lise Sundnes er valgt.

Pkt. 3. LOs Ledelse består av 6 tillitsvalgte resten av kongressperioden, det er Sekretariatets innstilling. Det settes opp mot forslaget til Rolf Bersås, om at det skal nedsettes en valgkomite for å velge en ny LO sekretær. De som støtter Sekretariatets innstilling forholder seg i ro, de som støtter forslaget til Rolf Bersås viser stemmetegn. Det stemmes. Da er Sekretariatets innstilling vedtatt, med overveldende flertall. Da overlater jeg igjen klubba til Trine Lise, og gratulerer med valget.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha. Da er jeg ganske så sikker på, og håper å ha med meg Representantskapet på, at vi sender blomster til Bente som en hilsen fra Representantskapet for god innsats i vår tjeneste. Kan Representantskapet gå med på det? Vedtatt, flott.

Suppleringsvalg til Sekretariatet

Sak 3: Innstilling fra Sekretariatet: Egil Andre Aas velges som vararepresentant nr. 8 til LOs Sekretariat etter at han overtok som forbundsleder på Norges Offisersforbund sitt landsmøte. Er det noen som ønsker ordet til den saken? Det er det ikke, da er Egil Andre Aas valgt.

Sak 4: John Leirvaag ble valgt til ny leder etter Turid Lilleheie etter NTLs landsmøte. Sekretariatet innstiller på at John Leirvaag velges som medlem nr. 11 til Sekretariatet. Er det noen som ønsker ordet til det? Det er det ikke, da er John Leirvaag valgt.

Sak 5: Rigmor Hogstad som ble valgt til ny forbundsleder etter Randi Reese ved FOs landsmøte eller kongress som FO kaller det. Sekretariatet innstiller på at Rigmor Hogstad velges som vararepresentant nr. 1 til Sekretariatet. Er det noen som ønsker ordet til det? Det er det ikke, da er Rigmor Hogstad valgt.

Sak 6. Endring i LOs Kontrollkomite

Suppleringsvalg når det gjelder kontrollkomiteen. Der må det velges ny vararepresentant etter Bente N. Holt fra NTL. Sekretariatet innstiller på at Anita Busch, NTL velges som ny vararepresentant til LOs Kontrollkomite. Er det noen som ønsker ordet til den saken? Det er det ikke, da er Anita Busch valgt.

Sak 7. Mellomoppgjøret 2011

Jeg regner med at under denne saken vil være representanter som ønsker ordet. Som jeg sa tidligere, ønsker dere ordet til saken så sørg for at "ta-ordet"-lappen kommer dirigenten i hende. Dersom man ønsker å fremme endringsforslag, så må dere bruke forslagsarkene - skrive tydelig - og levere disse forslagsarkene opp til dirigentens bord.

Vi vil nå få innledning ved LOs leder Roar Flåthen. Da setter jeg ordet over til deg Roar. LOs Leder vil nå innlede om den tariffpolitiske uttalelsen.

Roar Flåthen:

Takk for det. Midt-Østen er i brann. Bildene fra Libya gjør meg opprørt. Selv ikke en diktator kan sette inn kampfly mot sin egen befolkning. Det libyske folket må få bestemme sin egen framtid. Så la oss gi vår støtte til de som slåss for frihet og demokrati i Midt-Østen.

Så noen hjemlige nyhetsoppslag som har gjort inntrykk de siste dagene. Svenske ungdommer som jobber for 25 kroner timen som hushjelp i norske hjem. Svenske ungdommer som lever med kakelakker i trange leiligheter, betaler for en dyr seng og skap. De jobber som dagarbeider tilknyttet bemanningsselskaper.

Det er trist at det finnes folk som er villige til å utnytte ungdom på denne måten så grovt. Men det er også bildet på situasjonen for våre europeiske arbeidskamerater også etter finanskrisa. De svenske ungdommene bor fire på hvert rom nede i Brugata. De sier at drømmen er fast arbeid, fordi det er da de først kan skaffe seg trygghet og en enklere hverdag.

HSH - arbeidsgiverorganisasjonen i handelsnæringen - vil åpne for fullt for midlertidig stillinger. Kanskje Vibeke Madsen i HSH burde tatt seg en prat med de svenske ungdommene for å høre hva de synes om forslaget.

Kjære venner vi skal ikke ha et a eller b lag, verken i arbeidslivet eller på boligmarkedet. Dette er igjen et godt eksempel på at kampen mot sosial dumping på ingen måte er over. Vi må nå ta en kamp også på hvordan det norske samfunnet skal utvikle seg, hvordan vi vil ha det, hvordan vi skal ta i mot de som kommer til Norge for å få jobb. Vi trenger også den arbeidskraften, derfor har vi fortsatt en jobb å gjøre i forhold til sosial dumping. Jeg kan ikke se noen andre som tar den kampen - stå på den barrikadene - enn oss i LO, enn dere: både tillitsvalgte ute, lokalt, sentralt i forbund og LO sentralt. Jeg love dere at vi skal sørge for at LO har en sterk profil på dette også framover. Derfor er det viktig at vi nå virkelig går inn i dette "rommet" og kan vise at vi får til resultater. Vi har nå styrket trepartssamarbeidet gjennom tariffrevisjonen i fjor, gjennom Soria Moria II Jens, gjennom at regjeringen også bevilga penger i budsjettet for trepartssamarbeid. Det er satt av 11 millioner kroner nå for å gå inn i et trepartssamarbeid innenfor renhold som da blir et pilotprosjekt. Vi ønsker at vi skal ha flere sånne programmer. Vi ønsker det i fiskerisektoren, serveringsbransjen og renovasjonsbransjen - bare for å nevne noen. Vi har fått gjennomslag for ordningen om regionale verneombudsordninger i hotell- og restaurantbransjen og renholdsbransjen. Vi kan si at det er nesten på plass.

Det som er skuffende er jo at NHO enda ikke har oppnevnt sine representanter i styret som skal administrere denne ordningen. Hvorfor har de ikke gjort det? Jo fordi de er i mot denne ordningen og har gitt uttrykk for det. Det er i seg selv oppsiktsvekkende når vi nå har gått inn i et trepartssamarbeid nettopp for å bekjempe useriøsiteten i dette viktige området. Vi har tilsvarende ordninger i bygg- og anlegg gjennom mange, mange år. Vi har samarbeidet tett med arbeidsgiverforeningen i disse bransjene med det samme verktøyet. Det har båret gode frukter og det er et samarbeid som lever i beste velgående. Det er mannsdominerte yrker. Nå skal vi ha disse ordningen i noe av de mest useriøse bransjene vi har i Norge, i kvinnedominerte yrker. Da vil plutselig ikke arbeidsgiverne være med, er det seriøst? Kan de da være seriøse og oppfattes seriøst når de da skal være med i kampen om useriøsitet i denne viktige bransjen? Jeg har bare et signal til NHO og Bernander. Dette må de rydde opp i, dette må de være med på hvis de skal være troverdige. De må vise oss i praksis at de også er villige til å bekjempe useriøsiteten.

FRP har gitt oss noen smakebiter på hva vi kan forvente, og ikke minst våre arbeidskamerater som kommer utenfra kan forvente. Hvis vi skulle få et maktskifte med FRP og Høyre. Det er sånn at du noen ganger må klype deg i armen – kan forslagene egentlig være seriøse?

Da tenker jeg blant annet på forslag om lavere lønn for innvandrere. Per Willy Amundsen har kalt det innslusningslønn dere. Jeg kan bare bekrefte at det er helt uaktuelt. Vi lønner ikke arbeidstakere etter etnisitet. FRP sier at vi har velferd. I Klassekampen før jul hevder Siv Jensen at Norge har et byråkrati som tilsvarer 20 millioner mennesker. Hun sier vi må ha bort noe av fettete, og med "fettet" viser hun til offentlig sektor. Siv Jensen, det er våre medlemmer du omtaler!

Det er medlemmene til Jan, som sørger for en god og verdig eldreomsorg. Det er medlemmene til Rigmor som gir beskyttelse og omsorg til barn i vanskelig situasjoner. Det er medlemmene til John som hjelper mennesker fra passivitet til aktivitet. Det er sånn dere at under den rødgrønne regjeringen fra 2005 til 2009 har det blitt 40 000 nye årsverk i kommune-Norge. 16 400 til pleie og omsorgssektoren, 10 200 til årsverk i barnehagesektoren, 7700 årsverk i grunnskolesektoren og 800 årsverk i administrasjonen. "Fettet" som Siv Jensen omtaler er velferden til LO og til FRP sine medlemmer. Kommunene bruker de store pengene på velferd, ikke til byråkrati, og slik skal det være.

Situasjonen ute i Europa er ikke spesielt lystig. Det vil ta lang tid før vi ser de store lysningene. Svekket etterspørsel betyr svekket grunnlag for norsk eksport og faren for økt ledighet også her i landet. Derfor er det viktig at vi i det tariffpolitiske skal hensynta den konkurranseutsatte næringen. Vi skal hensynta sysselsettingen og økt norsk økonomi. Vi skal også hensynta at vi skal ha en bærekraftig økonomi som sikrer at ikke vi og våre medlemmer må betale regninga for en situasjon når vi ikke lenger har en stabilitet i økonomien. Gjennom høyere renter, høyere prisstigning og ikke minst større arbeidsledighet. Det er der vi skiller oss ut i forhold til Europa. For det er nok fortsatt sånn at de fleste av våre kamerater ute har - i bestefall lønnsfrys - men i værste fall lønnsnedgang.

Offentlige budsjetter skjæres ned. Sosiale ordninger reduseres. Ungdomsledigheten øker sterkt og ledighetsbildet generelt. Det må vi selvsagt ta med oss i solidaritet med våre kamerater ute, når vi også tenker på hvordan vi skal løse våre egne problemer her hjemme. Dere ser her at ledigheten er lavere, og har økt mye mindre enn i andre land. Det bildet taler sånn sett for seg selv og det skal vi være glade for.

Det handler jo også om å gjøre en jobb, sånn at det bildet også kan fortsette. Det skylder vi våre medlemmer, men vi er selvsagt også avhengig av hva som skjer rundt oss og ute internasjonalt.

Hvis vi ser litt på utviklingen av reallønnen i Norge så ser vi også at vi har hatt en hyggelig utvikling av reallønnsutviklingen i Norge. Både på 80-tallet (den var ikke så stor), gjennomsnittelig på 90-tallet, og vi ser at den har hatt en høyere takt på 2000-tallet. Jeg spurte vår sjefsøkonom Stein Reegård i dag: kjenner du noen andre land som også hadde reallønnsøkning under finanskrisa? Da sa han at nei det trodde han ville bli vanskelig å finne. Det er ikke dermed sagt at det ikke finnes, men vi ser ingen - i hvertfall i Europa. Det bildet får vi ta med oss, at det er en del av at vi har hatt en høy produktivitet i norsk økonomi, høy produktivitet i norsk næringsliv, en effektiv offentlig sektor og det er sammenhengen i dette som også gjør at man kun har tatt ut den kjøpekraftsøkning i hele dette århundre som vi nå er inne i - og under finanskrisa. Det er også et av de områdene som gjør at vi skiller oss fra omverdenen.

Da er det litt tilbake igjen til NHO konferansen hvor de snakket om ulikhetsfellen ("velferdsfella") og marsjen ut av arbeidslivet. Dette bildet sier det motsatte, og det sa Jens på samme konferanse.

Det er fullstendig feil, det NHO sier - det er marsjen inn i arbeidslivet i Norge. De prøver å skape et helt annet bilde enn det som er realiteten. Vi har hatt en vekst på mer enn 25 000 arbeidsplasser i denne perioden, men det har også forsvunnet arbeidsplasser. Det har forsvunnet arbeidsplasser på ca. 30 000 i privat sektor, industrien 20 000, men det er ikke noe mer enn total nedgang på 10 000, fordi vi også har styrket offentlig sektor, som jeg viste til. Vi har styrket offentlig sektor innenfor kjerneoppgavene. Innenfor de viktige velferdsordningene våres. Det er også et område som vi selvsagt skiller oss veldig ut i forhold til omverdenen som skjærer ned via offentlige budsjetter, reduserer offentlige lønninger og reduserer antall ansatte i offentlig regi.

Når det gjelder det vi nå skal behandle, er dette litt av bildet på den økonomiske situasjonen. Vi har sett litt på utsiktene på pris- og lønnsutvikling så langt i tariffperioden, men Norge er ikke uberørt av finanskrisen som sådan, men på en helt annen måte enn andre. Hvis vi nå går og ser på lønnsveksten, resultatet fra fjoråret, for når vi snakker om årets oppgjør så er jo det et mellomoppgjør hvor vi viderefører i prinsippet de rammene som ble lagt for fjoråret. Kan vi da innkassere sånn som vi ser tallene i dag, har vi hatt en reallønnsvekst i de store gruppene. Vi sa at vi skulle sikre kjøpekraften, også ut i fra den spesielle situasjonen som er usikker. Vi har ikke full kontroll på hvor mye av den situasjonen ute i Europa vil slå inn i Norge til enhver tid. Så langt så må vi si at vi har kommet godt ut av det. Det betyr at vi økte kjøpekraften for de bredere gruppene i fjorårets lønnsforhandlinger.

Det er nå en diskusjon om at vi taper konkurranseevnen. Hvis du skal ta noen av aktørene bokstavelig, så skulle vi da ha hatt litt dårlig samvittighet dere, for da har vi tatt ut noe vi egentlig ikke burde tatt ut og vi har fått for mye i lønn. Men jeg tror dere kan være enig med meg i at det vi har tatt ut i lønn i denne perioden, det er et resultat av at vi også har hatt høy produktivitet i det norske samfunnet. Vi har hatt høy produktivitet i næringslivet. Kapitalens avkastning har vært meget bra i denne samme perioden. Det skulle jo bare mangle at ikke vi som lønnstakere også skal ha vår del av verdiskapningen, fordi det er høy verdiskapning i det norske samfunnet - både i det offentlig og privat sektor.

Derfor skal vi ta i mot den lønna og være stolt av det vi får - og vi fortjener hver eneste krone. Vår konkurranseevne er ikke svekket sånn som man kan få inntrykk av, bare sa det er sagt. Det er greit at timelønningene i Norge er vesentlig høyere enn i mange land og våre handelspartnere, men vi må også se på hvordan produktiviteten i industrien og næringslivet er.

Vi må også se på hvordan politikken føres og en viktig del av dette Jens - det er en stabil økonomi. Den gode omstillingsevnen vi har i norsk næringsliv som også henger sammen med høy lønnsvekst og høy produktivitet. Det er mange elementer som er med å gir det grunnlaget.

Hvis jeg skulle si noen korte ord om lønnsoppgjøret i fjor, så mener jeg at det var et godt oppgjør for lav- og likelønn. Så oppfatter jeg også at enkelte er litt utålmodige og sier at dette synes de ikke at de så så mye resultater av. For det første så har jo ikke alle tallene kommet da. Men den som tror at vi kan løse likelønsspørsmålet i et oppgjør hvor rammene er så trange som de var i fjor, de har vel vært noe vel optimistiske. Det som er viktig det var at vi greide å legge føringer i oppgjøret som faktisk gjorde at vi prioriterte likelønn og ikke bare lavtlønnede og likelønn. Vi prioriterte også at kvinner med kompetanse og utdanning som ikke får den samme uttelling alltid som menn. Så det var mange varianter på det. (Ja, bare klapp, det er fullt lov)

Da kan vi da si at det var noen nyvinnere i dette. Frontfaget startet med å gi en likelønsspott lokalt. Det satte jo spørsmål om likelønnsarbeid ute i bedriftene som normalt tenkte at vi må ha et lønnssystem - vi har et enkelt system og det er ikke noe diskriminering her. Men vi har jo sett resultatene av at de faktisk har funnet ut at de kunne bruke denne potten til å forbedre lønnsvilkårene for mange kvinner også innenfor den sektoren. Det har gitt en mulighet også inn i andre overenskomstområder i NHO-området, som jeg mener var en veldig god innfallsvinkel og noe helt nytt. Det mener jeg absolutt vi må ha med oss videre når vi tenker lønnsdannelsene fremover. Så har vi jo da den sentrale føringen og det å prioritere kvinner i stat og kommunene eksempelvis. Der er det veldig forskjell på hvordan kampen tas. Men det er klart da vi så hvilke føringer man nå fikk i staten - på de lokale tilleggene som skulle gis - hva slags føringer som ble gitt i forhold til likelønsspørsmålet. De 300 millionene Tone og John som kom i potten der, det er klart at det har gitt mer penger til likelønn enn noen gang før i Staten. For i Staten har det vært en kamp også om fordeling, og den fordeling av midlene mer og mer lokalt ute i etater osv.

Det har nødvendigvis ikke fremmet likelønn, heller ikke i Staten. Det ser vi også at fremmer stort sett ikke likelønn i andre områder. Det er et annet område.

I kommunene måtte man ta en fight for å ta med forholdet med hva de skulle styre av lønnsutvikling i forhold til det sentrale og lokale.

De var altså nødt til å ta en konflikt for å dempe da motpartens iver i å skulle fordele rammen på en måte uten at Fagforbundet og de andre forbundene i kommunal sektor hadde mulighet for å styre dette på den måten vi ønsket.

Her er det tatt mange kamper og mange fighter. Det er ikke noe tvil om at hvis ikke vi, og det mener jeg at også omverdenen og andre, må se at det jo bare er LO som kan ta den fighten i forhold til det mangfoldet dette med likelønnsproblematikken er. For det er både lavtlønnede, det er høyere utdannede kvinner, det er i alle sektorer. Derfor må vi ha et mangfold og en bredde i likelønnskampen. Jeg mener at nå har vi lagt noen rammer og noen innfallsvinkler i fjorårets oppgjør, som jeg mener gjør at vi kan bli mye tydeligere fremover i vår tariffpolitikk når det gjelder likelønn. Det er vi som kan ta dette og få til resultatene. Det er mange av disse tingene som har kommet i fjorårets oppgjør som jeg har summert sånn at vi aldri etter min oppfatning har fått så mange resultater ut av et tariffoppgjør – og det i et oppgjør med så trange rammer som vi fikk denne gangen.

Vi har også forbedret garantiordningen i enkelte områder. Vi har fått mye bedre regulering av satsene i overenskomsten, ikke bare i hovedoppgjørene, men i perioden i mellom. Det kommer til å ha langtidsvirkning Leif, for dette har du vært opptatt av i mange sammenhenger. Dette ble også slått igjennom når byggfag tok en fight. Det ble tatt en fight i mange andre områder som gjør at man nå har fått styrket overenskomsten og regulering av satsene. Det er sånn i normaloverenskomstene dere at det er veldig mange som lever av disse satsene. Vi vet også på minsteoverenskomsten at satsregulering også har betydning for lønningene og for de som ligger lavest.

Jeg mener det er oppnådd et resultat i forhold til dette oppgjøret som det står respekt av, og som jeg mener har en langtidsvirkning. Jeg skjønner jo det at de som ser på dette utenfra ikke alltid greier å få med seg alle disse detaljene, for dette er tariffpolitikk. Dette er en del av, og du må kunne litt av det, for å se at dette faktisk har en betydning både nå og i fremtiden.

Jeg har lyst til det jeg, å gi en honnør til alle våre medlemmer i de områdene: i Arbeidsmann, i Fagforbundet, Transport og Fellesforbundet, våre medlemmer som har tatt en konflikt i oppgjøret. De har bidratt til å ta den fighten på vegne av oss alle sammen, og brøytet det landet som ble brøytet. Det synes jeg vi Representantskapet skal gi våre medlemmer en sterk og god honnør på.

Hvis jeg skal oppsummere så foreslår vi jo da i denne skissen, at vi fortsatt skal sikre kjøpekraften, selv om sjansen for at det blir litt mer enn det er nok rimelig store.

Lav- og likelønnsprofilen, sentrale og lokale avtalte tillegg må være føringen.

Vi vet at et samordnet mellomoppgjør er litt annerledes enn et forbundsvist. Det skal vi selvsagt håndtere.

Så har vi andre grupper. På NRK i dag kunne du få inntrykk av at nå var alt såre vel når det gjelder lederlønninger, både her og der. Statistikken viser jo det. Det er jeg glad for. Regjeringen har varslet ytterligere tiltak på å styrke og styre lederlønningene i de selskapene de har påvirkning på. Vi ser også at det er en del bransjer som nå er på vei oppover igjen. Finansbransjen er en av de bransjene. Det er en av de bransjene hvor forskjellene også er størst, hvor jeg vil påstå det er minst likelønn - for det er også et eksempel på at når vi jobber for likelønn i LO, så har vi masse motkrefter. Markedet, markedsstyrte lønninger, bare lokale lønnstillegg med individuelle innslag - har lite med likelønn å gjøre. Alle de som står utenfor den lønnsdannelsen som vi representerer, nesten halvparten sier Stein Reegård til meg, er utenfor det vi styrer. Det betyr jo at vi kan ikke ta ansvaret for alt som skjer av det som fremkommer i statistikkene. Men jeg kan love dere at vi skal ta ansvaret for det vi har ansvar for i de forhandlingene som vi skal gjennomføre. De representerer ganske store deler av det norske arbeidsmarkedet. Men vi må også kunne forvente at andre også tar et ansvar for disse tingene. Jeg mener at det vil være en god leveregel dere, for ledere uansett. Det er ofte de som krever moderasjon, og som er så opptatt av at vi må styrke konkurranseevnen. Det er forferdelig at vi har høyere timepriser i Norge enn i utlandet.

Finansbransjen, de driver jo stadig å analyserer norsk økonomi, og er også opptatt av moderasjon. Hvis de kunne ha som leveregel dere, at det å kreve moderasjon først og fremst krever at man viser moderasjon, så kunne det kanskje gått bedre med det i andre sektorer.

Vi er veldig glade for at vi nå har fått gjennomført gjennomgangen av finanssektoren, denne Finanskommisjonen, dette utvalget som LO ba om og som regjeringen nedsatte. Der er det kommet mange gode signaler, mange gode forslag på hvordan man bedre kan styre finanssektoren. Jeg er sikker på Jens, at også dere i regjeringen - både du og Sigbjørn - synes det er veldig mye bra der. Vi forventer selvsagt at det også politisk blir fulgt opp.

Vi skal selvsagt stille krav til det politiske også fremover. I revidert så er vi opptatt av at vi skal ha en gjennomgang av tiltaksnivå og tiltaksplasser, fordi vi ser at det kan være behov for å øke det. Det sa vi allerede i fjor at det er det vi var mest skeptisk til i budsjettet. Den diskusjonen har vi startet med Jens og co.

Vi må også kreve av Norges Bank at rentesettingen ikke setter kronekursen og arbeidsplasser i fare. Vi må også stille krav fremover til arbeidsmarkedspolitikken. Økt fokus på livslang læring, gjennom nasjonale mål og nasjonal strategi for livslang læring. Vi har selvsagt også en problemstilling i pensjonsspørsmålet. Når det gjelder privat sektor, så er det veldig mange av våre medlemmer som går på minimumspensjoner, altså OTP. Det er ikke så veldig lenge siden vi sto på den barrikaden og kjempet i gjennom OTP, vi skal ikke glemme det at OTP var et stort fremskritt for veldig mange. Over 600 000 arbeidstakere hadde ikke tjenestepensjon i det hele tatt. Men vårt mål er jo at vi vil at alle skal ha muligheten for å ha en pensjon rundt 66% når de går av med pensjon. Da er det veldig stort gap dere, på de som ligger på minimumsordningene og frem til det. Det bare forteller meg at det gapet kommer ikke til å bli tettet, hvis ikke vi tar den kampen. Derfor er vi nødt til fortsatt å interessere oss for hvordan vi skal organisere tjenestepensjonen i privat sektor. Det at vi kan få en organisering som vi får mer pensjonspenger ut av hver krone, og mindre penger til administrering. Dette må også bli et tema fremover - det er jeg ganske så sikker på. Vi kommer ikke til å løse det i mellomoppgjøret, men vi skal diskutere denne problemstillingen med vår ærede motpart. Det er bare for igjen å illustrere at dette står fortsatt på dagsorden, også i mellomoppgjøret, men selvsagt også stå på dagsorden fremover.

Derfor, avslutningsvis, er det jo sånn at i vanskelige tider blir gjerne forhandlingene ekstra krevende. Det så vi faktisk i fjor. NHO har varslet 0 oppgjør, men vi har hørt den visa før. Så akkurat den ka vi ta med godt humør.

Med dette legger jeg frem forslaget fra Sekretariatet til skisse og uttalelse for mellomoppgjøret i 2011.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Roar. Da er det sånn kamerater at den bebudede pausen har kommet.

Pause til kl. 11.45

Trine Lise Sundnes:

Da setter vi møtet igjen etter pausen.

Da skal vi gå på debatten. Før det regner jeg med at jeg har Representantskapet med meg på at det ikke er nødvendig for meg å lese opp hele den fagligpolitiske uttalelsen? Hvis ingen nå protesterer, så gjør jeg ikke det. Godkjent.

Da er det sånn at vi har 13 inntegnede talere på talerlista.

Jeg vil også referere de forslagene som har kommet inn. Jeg refererer nå kort talerlista før vi slipper første representant til.

Debatt

Rep. nr. 109 – Erna Hagensen, Norsk Arbeidsmandsforbund

Dirigent! Representantskap! Så har vi sett det igjen. Atter en gang så ser vi at lederne som ikke kan dy seg. Det er de som da må ta ut høyere lønnstillegg og bonuser til seg selv. Det er som Roar sier, det er de samme lederne som roper høyest på at våre lavtlønnede vektere og renholdere skal vise moderasjon. Det er klart dette provoserer oss noe voldsomt. Men vi skal være med vi og ta samfunnsansvar. Det har vi alltid gjort, LO har alltid tatt samfunnsansvar. For vi vet at til syvende og sist er det arbeidstakerne som tar belastningen når renter og prisene stiger. De argumenterer med at de må ha høyere lønn, skal de være konkurransedyktig eller så reiser de til utlandet, sier de. Jeg har bare en ting å si til det "God tur". De siste dagene nå ser vi også at NHO er ikke opptatt av arbeidsmiljøet til renholderne. Vi har kjempet for å få på plass regionale verneombud helt siden 80 tallet. Vi har samarbeidet med NHO Service for å få bukt med sosial dumping og uverdige arbeidsforhold for renholderne. Nå går de steilt på banen og sier de ikke vil være med å ha noen regionale verneombud.

De går til frontalangrep og de kraftigste skyts mot de som har det dårligste arbeidsmiljøet i landet. Jeg synes det er direkte dårlig gjort. Jeg ber Representantskapet om å være med oss og hjelpe oss ved å si klart og tydelig fra til NHO og NHO Service ved Petter Furulund, "Ta nå arbeidsmiljøet til renholderne på alvor. La nå renholderne få gevinst av sin kamp fra 1981 - la de nå få sårt tiltrengte regionale verneombud". Takk.

Trine Lise Sundnes:

Da er strek satt. Før jeg slipper Lars Morten Johnsen fra NTF til, skal jeg referere forslagene. Det er kommet inn 8 forslag. Det er ett forslag fra Lars Morten Johnsen til pkt. 2 i uttalelsen, Hovedutfordringer, *Hvor det foreslås å innarbeide tilslutt i annet avsnitt, og jeg leser: "Vi må slå ring om arbeidsmiljøloven og forsterke loven mot ulovlige midlertidige ansettelser og ulovlig innleie ved å innføre kollektiv søksmålsrett i loven. Innleie av arbeidskraft og vikarbruk må begrenses. Målet med EUs vikarbyrådirektiv er å fjerne hindringer for vikar byråene. Arbeidsmiljølovens begrensninger om bruk av midlertidig ansettelser § 14-9 og av innleie av arbeidskraft fra byråene § 14-12, og bestemmelser i overenskomstene må forsvares og styrkes.*

Direktivets artikkel 4-1 sier at lovbrudd mot restriksjoner i bruk av vikarer bare kan begrunnes i allmenne hensyn til beskyttelse av de vikaransatte, helse og sikkerhet på arbeidsplassen og for å sikre et velfungerende arbeidsliv å hindre misbruk. Videre i direktivet artikkel 4-2 står det at partene i arbeidslivet skal gjennomgå avtaleverket for implementering, slik at disse ikke strider mot prinsippet i artikkel 4-1. Enhver forringelse av overenskomstene er uakseptabelt. Det er de folkevalgte og partene i arbeidslivet som skal avgjøre hvordan vilkårene skal være. Hverken ESA, EU eller EFTA-domstolen skal avgjøre hva som er misbruk av vikaransettelser. Hva som skal til for å sikre et velfungerende arbeidsliv eller hvilke andre lover og regler for det norske arbeidsliv som skal gjelde. Derfor må regjeringen si nei til vikarbyrådirektivet."

Deretter er det ett forslag fra rep. nr. 106 Rolf Bersås, Rogaland fylke, til pkt. 4, *"Samtidig oppfordrer LOs Representantskap Regjeringen til å bruke Oljefondets pensjonsfond utland til å bidra til at det skapes nye arbeidsplasser, spesielt innenfor fornybar energi."*

Til pkt. 5. *Samtidig vil han påpeke at dersom LOs krav til ny uføretrygd ikke er innfridd, må LO ta et bredt initiativ for å få våre krav på plass. Dette inkluderer å kunne støtte markeringer og politisk streik.*

Pkt. 6. Kule punkt under Profil, *endres til, "fortsatt øking av kjøpekraften".*

Forslag fra rep. nr. 6 Ove Toska, EI & IT Forbundet.

Tilleggstekst til pkt. 7. Inn etter setningen nedtrapping av tiltaksnivå i 2011 osv. *"Dette rammer i særlig grad de langtidsledige som har vist en svært sterk økning. For denne gruppen er det ikke kun snakk om korte arbeidsmarkedstiltak for å komme ut igjen i arbeidslivet. I en slik setting, haster det med å få fortgang i LO Kongressens vedtak vedrørende EVU og finansiering av livsopphold."*

Forslag fra rep. nr. 106 Rolf Bersås, LO Rogaland, under pkt. 7.

Om å stryke setningen: "Den gradvise normaliseringen av renta må komme etter hvert osv."

Forslag fra rep. nr. 6 Ove Toska, EL & IT Forbundet.

Tilleggstekst: *"Det er med stor overraskelse vi konstaterer at Tariffnemnda har besluttet å ikke videreføre vedtaket om allmenngjøring av tariffavtalene ved våre store landbaserte olje- og petrokjemianlegg. Representantskapet er svært urolig over de konsekvenser dette medfører i kampen mot sosial dumping. Ber om at dette tas med Regjeringen også ved det inntektspolitiske samarbeidet. LO ber Regjeringen vurdere nødvendige tiltak."*

Forslag fra rep. nr. 6 Ove Toska EL & IT Forbundet.

Tilleggstekst: *"LOs Representantskap ber Regjeringen straks følge opp finanskriseutvalgets framlagte forslag, til å skattlegge en finansiering som omsetter enorme kapitalmengder og som er sterkt underbeskattet. I en tid hvor det kan forventes økt rente og hvor en norsk økonomi er svært trygg kan det forventes et rally mot den norske krona. Dette vil kunne ramme sterkt konkurranseutsatt industri med påfølgende tap av arbeidsplasser. LO må og følge opp tiltak som var diskutert i utvalget, men som ikke tilslutt ble framført. Dette gjelder en avgift på aksjeomsetning samt valutatransaksjoner."*

Da har jeg referert de forslagene som er innkommet. Da gir jeg ordet til Lars Morten Johnsen, NTF.

Rep. nr. 90 – Lars Morten Johnsen, Norsk Transportarbeiderforbund:

Takk. Kamerater. Roar nevnte i sin innledning forholdet til svenske ungdommer som er i Norge for å utføre en jobb på mer eller mindre slavelignende kontrakter. 25 kroner timen, elendige og dyre boforhold. Dette er en måte som ungdom kan utnyttes på når arbeidsledigheten i Europa øker. Innenfor transportbransjen så ser vi stadig flere av våre kamerater som er langtransportsjåfører kjøre i Norge på en lønn på 800 euro i månedene.

Det er det de har betalt - resten må de klare selv. De kjører det remmer og tøy kan holde. For 1 år siden var vi stadig på en bedrift oppe på Ulven, det var DHLs anlegg. Der var godt over 30% av de som jobbet der midlertidig ansatt. De hadde elendige arbeidsvilkår. De hadde ingen trygghet på arbeidsplassen og ble sparket inn og ut, ut ifra hvordan selskapet til enhver tid hadde behov. Fredag 9. april var jeg på besøk der oppe og traff da en ung gutt som heter Viktor Olson. Han hadde da fått en sms fra sin arbeidsgiver, der sto det: "*Hei, ringte uten å få svar, siste dag på DHL i dag. Måtte dessverre nedbemanne med en, ring meg gjerne på mandag*", undertegnet JobZone. Vi hadde prøvd gang på gang å få tatt opp de vilkårene som var på DHL.

Vi hadde prøvd med å reise sak etter arbeidsmiljøloven, vi hadde prøvd å få enkeltpersoner på DHL til å ta opp kampen, å reise søksmål mot bedriften. Det var komplett umulig. Vi klarte ikke å få en svak annen generasjons svenske til å tørre å ta opp kampen. Han visste at et nederlag i den kampen ville være en katastrofe for han. Rett og slett så manglet vi verktøy i verktøykassa. Vi hadde ingen mulighet til å angripe lovbruddet på DHL på Ulven. Vi hadde bare ett valg, det var å gå til streik. Vi streiket i tre uker. Fikk gjennomslag for en del formuleringer i overenskomsten, bla. retten til kollektiv søksmålsrett. Men det har bare medført at tariffavtalen enda ikke er undertegnet av NHO. JobZone er en del av den seriøse delen av vikarbransjen i Norge, i følge NHO. En annen viktig spiller på den seriøse banehalvdelen er Adecco, og alle har vel lest historiene om Adecco de siste dagene. Totalt manglende respekt for norsk arbeidsliv, for norsk lovverk og for norske arbeidstakere. Fredag som var, fikk jeg en ny melding fra en dansk kamerat, medlem av det danske forbundet TF, om at han og 20 andre på arbeidsplassen hadde fått sparken via sms. Uten noen drøftinger på forhånd, uten at de i det hele tatt var tatt med på forhånd. Bransjen med utleie av arbeidskraft er i enorm vekst i Norge. 30,9% av alle ungdommer under 24 år var i tredje kvartal i fjor midlertidig ansatt. Den økte med 2% fra året før. Denne ungdomsgruppen er de som har den sterkeste veksten. Jeg tør påstå blant jenter i denne aldergruppen er antakelig over 50% uten et fast ansettelsesforhold. Hva utsettes de for? De har da som allerede er dokumentert: et dårligere oppsigelsesvern. De har en større risiko for å bli arbeidsløs. Det er dokumentert at de får psykiske problemer, depresjoner, søvnproblemer og utmattelse.

De har en økt risiko for yrkesskade, for de kjenner ikke arbeidsplassen og har ikke fått opplæring på arbeidsplassen. De får en redusert mulighet for utdanning og etterutdanning. Mindre mulighet til å ta opp misnøye på jobben. De er ikke en del av fellesskapet. De har ikke en mulighet til å få tatt opp et lån i en bank og bli etablert. De får dårligere pensjon, ikke tjenestepensjon, ikke AFP, ikke sluttvederlag. På arbeidsplassen blir arbeiderkollektivet undergravet så til de grader - det svekker hele fagbevegelsen. Det som skjer i EU i dag er jo det at de ønsker en fri flyt av varer, tjenester og personer osv. Det er det overordna målet. Det skal gå på bekostning av de faglige rettighetene. LO har på to kongresser vedtatt at vi skal bruke vetoretten der et direktiv svekker faglige rettigheter. EU har ikke nok med å få et vikardirektiv, det er fremmet et forslag om et såkalt sesongarbeiderdirektiv. Det direktivet gikk ut på, at det ikke bare skulle hente folk fra eget område for å utføre arbeid i sesongene, nei det skulle gå "*out of area*", hente utenfor EU-området for å få enda billigere arbeidskraft. Det direktivet ble foreløpig stoppa, ut i fra redselen for hva det kunne medføre av sosialt opprør spesielt i Sør-Europa, som ville ha fått den tilstrømningen. I et Spania med 20 til 25% arbeidsledighet så ville dette ha blitt en katastrofe, hvis de hadde hentet folk fra Nord-Afrika for å utføre arbeid i landbruket for eksempel. Roar du sa: *Vi skal ikke ha et a eller b-lag, verken i arbeidslivet eller i boligmarkedet*, jeg er helt enig. Vi må si i fra at nå er det nok. Vi må få verktøy i verktøykassa. Vi må sørge for at våre kamerater som blir behandlet på denne måten som svenskene nå blir behandlet, eller andre europeere blir behandlet i Norge, får det rettsvernet de har krav på. Det betyr at vi er nødt til å styrke organiseringen. Vi må organisere de som da er b-laget i dagens arbeidsliv. Vi må føre en tariffkamp der vi sikrer at vi får omfangsbestemmelser som omfatter alle innenfor arbeidsområdet, og der det er vedtatt solidaransvar for innleie av bedriften. Vi må sørge for at enten må den vikaravtalen som ligger der nå bli betydelig forbedret eller så må den avvikles - helst det siste. Vi må si nei til vikarbyrådirektivet. Vi må kreve at Regjeringa stopper den, ellers så vil vi få en økt liberalisering. Det vil medføre at vi overlater til EUs organer å avgjøre hva som er velfungerende arbeidsmiljø eller arbeidsliv i Norge, og hva som er misbruk/bruk av vikarbyråer. Vi må bedre arbeidsmiljøloven og sikre at vi får et verktøy som gjør at vi kan angripe lovbrudd kollektivt der forbund med innstillingsrett etter arbeidstvistloven har rett til å reise saker når det foregår lovbrudd ute på arbeidsplassene. Med det så fremmer jeg forslaget som allerede er lest opp, jeg leser det ikke en gang til, og håper på å få støtte for det. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha, da er det rep. nr. 106 LO Rogaland Rolv Bersås, etterfulgt av Mimmi Kvisvik.

Rep. nr. 106 – Rolf Bersås, LO Rogaland:

Dirigent. Representantskap. Jeg vil jo og si meg enig i behandling av svensk ungdom, men dessverre da er det ikke bare svensk ungdom som blir behandlet på den måten. Det er veldig mye norsk ungdom også som jobber under slike kår, og det trengs nok en opprydning overalt i forhold til det. Samtidig er det jo og slik at skoleelever bor også med dårlig kvalitet på leiligheten pga at vi ikke klarer å bygge studentboliger nok i forhold til det omfanget som er ønskelig.

Samtidig så er det jo slik at tariff og lønn er et vanskelig tema, det omhandler mye, og det er mange grupper og mye som skal falle sammen.

Man blir jo litt forbannet eller sur. I Dagens Næringsliv i går, står det om lønnsfest. Direktøren i Nexen hadde 14, 4 millioner i lønn i 2009, uten inntekt. Da lurte jeg på, forbundslederne våre kan jo nesten si at de går på Adecco lønn - hva går medlemmene våre på da? Det er et spørsmål som er ganske relevant.

Samtidig så synes jeg det er litt sånn at vi jubler jo ikke så mye i fagbevegelsen for tiden. Nå hadde vi to seirer i forhold til Rockefeller og Bekken & Strøm. Det burde alle kjent langt inn i hjerterota! Vi har klart å slå tilbake de kampene som de hadde for å få på plass tariffavtale med bedriftseiere som ikke ønsket det. Det synes jeg er en viktig seier for fagbevegelsen og det burde vi ta med oss hver dag før vi legger oss. I forhold til det som går på tariff og de forslagene.

Nå har jeg levert noen forslag i forhold til det som går på at Regjeringen må være behjelpelig med å skape nye arbeidsplasser. Det er jo dessverre slik at statseide selskaper i Norge legger ned på Karmøy og flytter produksjonen til utlandet. Da må også Regjeringa kunne svare med at vi må skape nye arbeidsplasser og kunne bruke en del av de verdiene i forhold til olje- og gass, og Oljefondet vårt i forholdet til inntektene der, og skape nye arbeidsplasser innenfor fornybar energi. Det synes jeg er viktig.

Samtidig så vet vi jo det at LO Ledelsen kjemper for uføretrygda nå, da er det viktig at Representantskapet sier noe i forhold til det og i forhold til pensjon. Jeg synes pensjon og uføre går hånd i hånd. Det er dessverre slik at 40% av medlemmene som jeg representerer blir uføre før de blir pensjonister, det må vi ta innover oss.

Samtidig med pkt. 6 synes jeg det skal stå under krav til lønn:

Fortsatt sikring av kjøpekraften, som er forslag fra Sekretariatet. Der ønsker jeg at det skal hete: Fortsatt øking av kjøpekraften, det tror jeg er viktig fremover.

I forhold til pkt. 7 Krav til den økonomiske politikken. Jeg synes ikke det skal være slik at vi skal være en foregang for å "pushe" opp renta, det får noen andre ta seg av. Jeg tror det er mange av medlemmene som jeg representerer vil få store problemer hvis vi får en offensiv renteøkning nå og i fremtiden. Der bør vi heller være med på å bremse den utviklingen. Jeg håper at Representantskapet kan støtte meg i disse forslagene, takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha. Da er det rep. nr. 38 fra FO, Mimmi Kvisvik på talerstolen, deretter Ove Toska fra EL & IT Forbundet, vær så god Mimmi.

Rep. nr. 38 – Mimmi Kvisvik, Fellesorganisasjonen:

Dirigent. Representanter. Takk til Sekretariatet for godt forslag til uttalelse. Takk til deg Roar for bra innledning.

For en uke siden ble det gjennomført høringer i Familie- og kulturkomiteen på Stortinget. Høringen omhandlet stortingsmelding 6, likestilling for likelønn. Vi har flere her som møter i Representantskapet i dag som var på den høringa. For FO som er et kvinnerikt forbund, 80% kvinner, er likestilling og likelønn viktige politiske innsatsområder for oss. Likestilling og likelønn er tema som kontinuerlig må gis oppmerksomhet inntil likelønn er oppnådd. Det er avstand mellom menn og kvinners lønn. Kvinners lønn utgjør fortsatt ca 85% av menns lønn, slik var det i hvertfall i 2009. Det blir spennende å se når beregningstallene fra lønnsoppgjøret i 2010 vedrørende utvikling av forhold mellom menns og kvinners lønn foreligger - om lønnsoppgjøret i fjor brakte oss i riktig retning, det har jeg tro på. Det som i hvert fall er sikkert, er at vi ikke med lønnsoppgjøret i fjor kommer helt i mål i forhold til likelønn.

Regjeringa hadde i stortingsmeldingen delt tiltakene i tre hovedgrupper. For det første effektiv oppfølging av retten til likelønn, deretter mer likestilte foreldre og en kjønnsbalanse i utdannings- og arbeidsliv.

Mange tiltak kom de med som er vel og bra, og som ved å gå enda lengre enn Regjeringen foreslo, ville blitt enda bedre.

De burde ha gått for lovfestet rett til heltid. De burde ha utvidet og bedret fordelingen av foreldrepermisjonen ytterligere. Det meldingen ikke handlet om var likelønn. På høringen kom det friske innspill på tittelen, kanskje den burde vært byttet om slik at den het "Likelønn for likestilling". Jeg synes at det kunne den gjerne ha gjort. Det meldingen slo fast var at Regjeringen hadde avgrenset seg i forhold til lønn. Det ble som seg hør og bør overlatt til partene, og det er der vi er nå. Det er derfor svært viktig at tariffuttalelsen vår igjen har tyngde i forhold til likelønn. Både i form av lavlønn og i form av utdanning for høyere utdanning. Jeg er også for at forslag til uttalelse sier "Frontfagsmodellen er i midlertid ikke til hinder for at det kan gis kompensasjon til grupper som systematisk over tid er blitt hengende etter i lønnsutviklingen".

Tilbake til meldingen som var til høring i forrige uke. Meldingen berørte viktige likestillingspolitiske temaer, men vi tror ikke likelønn sikres uten direkte tiltak knyttet til lønn. En slik innsats er blant annet knyttet til utvidet økonomiske rammer for offentlig sektor, og det krever en nasjonal innsats. Likelønn må sikres igjennom målrettet tiltak for å gjøre noe med verdsettingsdiskrimineringen mellom kvinners og menns arbeid. Likelønnsutfordringer er både et lavtlønnsproblem og ikke minst en utfordring knyttet til kvinner med inntil 4 års høyere utdanning i offentlig sektor. Begge disse utfordringene må løses.

Det oppfattes som urimelig at kvinnerike utdanningsgrupper som barnevernspedagoger, sosionomer, vernepleiere og andre med tilsvarende utdanning taper i livslønn på å ta utdanning. Dette er utdanninger som sammen med andre er sentrale bærere av velferdsstaten og som vi har stort behov for fremover. Selv om Regjeringen i meldingen sier at den ser bort fra likelønn som direkte tiltak, blir dette for oss mangelfullt, og det er for oss en skuffelse knyttet til meldingen.

Økte rammer til offentlig sektor i lønnsoppgjørene, kan ikke skaffes på annet vis enn gjennom en politisk beslutning i form av økte bevilgninger til offentlig sektor. På tross av det jeg nå har sagt så kommer jeg ikke med noe forslag til

noen endringer i forhold til uttalelsen - for den synes jeg er god. Jeg vil avslutte med å si til oss alle sammen: godt mellomoppgjør! Og frontfagsmodellen legger rammene, men uten at den er til hinder for at det kan gis kompensasjon til grupper som systematisk over tid er blitt hengende etter i lønnsutviklingen. Jeg sier til dere, les: eksempelvis kvinner. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Mimmi. Da er det representant nr. 6 fra EL og IT forbundet Ove Toska etterfulgt av Vidar Stang.

Rep. nr. 6 – Ove Toska, EL & IT Forbundet:

Takk for det dirigent. Kamerater. Takk også for en god innledning i dag Roar. Det er sånn at det foran oss ligger en god uttalelse, men jeg har et lite beskjedent bergensk ønske om å gjøre den enda litt bedre. Jeg har noen punkter i forhold til det.

Det går først i forhold til de langtidsledige. På pkt. 7 i uttalelsen er det tatt opp noe i forhold til den økningen som særlig rammer de langtidsledige. Det har vært en dramatisk økning av gruppen langtidsledige i den siste perioden. Det er noe som vi må gjøre noe med etter min mening. I den sammenheng er det ikke bare kortsiktige markedstiltak som er svaret og løsningen i forhold til dette. Der har jeg, og vi i LO, et langt bedre forslag - nemlig at etter- og videreutdanningsreformen som vi vedtok på siste LO-kongress. Da gjelder det livslang læring og finansiering av livsopphold under utdanning. Dette er en svært viktig reform å få på plass. I dag ser vi at dette med etter- og videreutdanning florer i noen spesielle grupper av akademikere og høyt lønnede. De tar i bruk dette for de ser at det virker og har behov for det. De har også ordninger i bedriftene som gjør det mulig å få det på plass. Da er tilstanden litt annerledes for våre grupper, vi må også få trepartssamarbeidet til fungere på dette området, slik at vi kan få på plass den delen som står igjen i forhold til etter- og videreutdanningsreformen, nemlig finansiering av livsopphold.

Et annet punkt som jeg ønsker å ta opp, som jeg synes mangler litt i uttalelsen, går på sosial dumping. Det er sånn at selv om det er tøffe tider i deler av næringslivet, så er det andre steder det går betydelig bedre. Det forventes en betydelig økning i aktiviteten fremover. Det er ikke tvil om at vi blir veldig skuffet når vi så Tariffnemnda ikke valgte å videreføre allmenngjøringsvedtaket på våre olje- og petrokjemianlegg på landbasert. Det setter kampen mot sosial dumping kraftig tilbake på disse områdene.

Når vi vet at det skal investeres for mange mange titalls milliarder kroner på disse områdene fremover, vet vi også at dette er et område som vil komme til å være utsatt for sosial dumping. På det området har vi behov for å se på allmenngjøringsloven, se på hvordan den har fungert. Vi må vurdere hvilke tiltak vi kan gjøre, slik at dette ikke blir en sånn av og på lov, på en måte må skaden først skje, for det kan gå to år før man får rettet opp i forhold til den skaden som har skjedd. Nå er det faktisk sånn at det kan sammenlignes det som ble sagt ble det klart for meg i en ligning, sammenlign det med fartsdumper. Hvis de blir innført etter at det har vært en rekke uhell på en skolevei, ja så går ulykkene ned for de fartsdumpene har gjort sin misjon. Så velger man å ta vekk fartsdumpene, så er vi tilbake igjen til utgangspunktet. Dette blir feil i mitt hode. Vi må få gjort noe med allmenngjøringsloven, og få den inn så den fungerer etter intensjonen.

Så var det siste punktet som jeg vil ta opp, det er Finanskriseutvalget eller Finanskommisjonen som det vel korrekt heter. Den har jo fagbevegelsen og LO vært en pådriver for å få på plass. Jeg synes vi kan være enda tydeligere i forhold til å få satt de hovedpunktene som de kom frem til som oppgaver - og få de iverksatt.

Videre er det en del forslag som også gruppen diskuterte uten at de ble fremlagt som forslag fra gruppen, de går nemlig i forhold til dette med skatt på valutahandel og aksjeomsetning. Det er også tiltak som vi bør sette høyere opp på agendaen, selv om gruppen ikke valgte å føre det frem. Det er sånn at av og til må ikke alle vente på alle, det kan være det at noen har behov for å gå litt i spiss, der kan vi godt være. Avslutningsvis så synes jeg Lars Johnsen hadde et veldig godt innlegg i forhold til å styrke arbeidsmiljøloven, i forhold til å slå ring om § 14-9 og 14-12. Han hadde en god beskrivelse av det som man opplever i dagen situasjon. Vi i EL & IT Forbundet kjenner oss veldig godt igjen i den beskrivelsen han fremla her. Det vil vi gjerne gi uttrykk for at vi støtter i fra vårt ståsted. Med dette så håper jeg at vi også kan få innpass til de forslagene som er levert i forhold til forbedring av den tariffpolitiske uttalelsen. Takk for meg.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Ove. Da er det representant nr. 103 fra Telemark fylke, Vidar Stang, etterfulgt av Jonny Simmenes FLT.

Rep. nr. 103 – Vidar Stang, Telemark fylke:

Takk for det. Jeg kommer fra Telemark, jeg er fylkesleder i Fagforbundet, men representerer LO i Telemark på dette Representantskapsmøte. Roar, når jeg satt og hørte på deg, satt jeg å tenkte på faktisk at når vi er ute og holder kurser for våre nye tillitsvalgte, så er vi så opptatt av å fortelle historien vår. Hvorfor fagforbundene ble dannet: for å bedre arbeidsvilkårene til de tusener som den gangen ikke hadde noe. Så tenker jeg i dag at vi er lite grann i samme båt, kanskje forsterke lite granne. Når vi ser den ene bedriften etter den andre, Adecco og andre vikarbyråer som til de grader neglisjerer det som vi på en måte har stått for i over hundre år. Vi greier på en måte ikke å få gjort noe med det, hvorfor gjør vi ikke det? Er det ikke noe med denne voldsomme kraften som vi har, så burde vi kunne stoppe dette. I Telemark er det godt kjent at Fellesforbundet har kjempet utrolig mye mot sosial dumping. Nå ser vi også at det er på full fart inn i offentlig sektor. Der er det noen tilbydere, det er våre politikere som er ute og ber om tjenester. De er ikke flinke nok til å be om at det skal være tarifflønn, at slike forhold skal ivaretas.

Vi står foran et valg nå, ett kjempe viktig valg. Høyre og FRP har sagt at dette blir en kamp om blant annet konkurranseutsetting i offentlig sektor, og den skal de vinne som de sier. De har gått ut nå blant annet med NHO Service sitt mantra, at det er millioner å spare hvis du konkurranseutsetter.

Når vi vet at ca. 85% av et sykehjem er lønn, så vet dere også at da er det ikke bleier, dopapir eller såper det blir konkurrert om - da er det lønnsvilkårene til de ansatte som de er nødt til å konkurrere om. Det har vi jo sett nå, det som er blitt avslørt blant annet her i Oslo under Adecco. Dette her blir utrolig, utrolig viktig for oss. Her må vi stå sammen. Vi må stå sammen hele LO. Sentralt jobber de kjempegodt med det, men vi må bli flinkere på fylkesnivå, vi må bli flinkere ute i kommunene. Vi må sette krav til politikerne som har et ansvar for velferden vår der ute. Det oppfordrer jeg til at vi skal gjøre.

Jeg synes at det Lars Morten kom med fra Transport, absolutt er noe jeg ønsker å støtte.

Når det gjelder en annen ting, så er det lederlønningene. Jeg er veldig spent på hva Statoilsjefen vil få. Nå har vi tusener på tusener av folk nede i Midt-Østen som kjemper for sitt demokrati, som gjør at det er urolig på olje markedet, prisene går opp. Norge tjener masse penger, og Statoil kommer til å gå med kjempeoverskudd. Hva føre det til av lønninger, jeg er bare spent. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Vidar. Da er det representant nr. 136 Jonny Simmenes, Sekretariatet, etterfulgt av Ole Kristian Paulsen.

Rep. nr. 136 – Jonny Simmenes, Sekretariatet:

Dirigent. Representantskap. Jeg vil gjerne benytte anledningen til å fremheve to utfordringer som uttalelsen peker på. Det ligger i punkt 7, krav til den økonomiske politikken. Den første utfordringen, gjelder arbeidsmarkedet og tiltaksplasser. Jeg snakker da om varig tilrettelagt arbeid. Jeg snakker om attføring, tilrettelagt arbeid for de aller svakeste, de som ikke kommer tilbake igjen i ordinært arbeidsliv. Jeg snakker om individualiserte og arbeidsrettede tiltak for personer som i dag står langt fra ordinært arbeidsliv, men som kan komme tilbake til dette gjennom målrettet attføringsinnsats.

FLT har den siste tiden mottatt en rekke bekymringsmeldinger. Både fra våre tillitsvalgte, fra medlemmer, men også fra arbeidsgiverne i vekst- og attføringsbedrifter. Det spesielle med denne utfordringen er jo at vi faktisk er enige med arbeidsgiverne om våre mål og tiltak. Situasjonen er den, til tross for motsatte signaler fra Regjeringen, så opplever vi at i statsbudsjettet for 2011 ble det lagt til rette for store kutt i antall tiltaksplasser, i størrelsesorden opp mot 4000 plasser. Nå bygger man altså ned tilbudene. Dette får selvfølgelig konsekvenser for de virksomhetene som driver med varig tilrettelagt arbeid og attføring.

De trues i dag men nedbemanning, nedleggelse og kompetansen på dette viktige området forsvinner. Dette i en tid da det faktisk står 160 000 som venter på tilbud, i en tid da det faktisk burde vært en opptrapping av disse viktige tilbudene. Vi vet også at ventetiden er mer enn 300 dager fra den enkelte får vedtak om attføring til han eller hun får et tilbud. Arbeidsmarkedstiltak for personer med nedsatt arbeidsevne mener vi burde vært en rettighet for de som har behov for dette.

Vi håper nå at LO kan være pådriver, det har vi nettopp hørt Roar bekrefte. En pådriver for å sikre at de personer som har behov for slike tiltak får en forutsigbar fremtid i arbeidslivet - gjennom at antall tiltaksplasser igjen økes i tråd med behovet.

Den andre utfordringen jeg vil fremheve, er selvfølgelig da fokus på livslang læring. Etter snart 20 års arbeid med livslang læring, etter- og videreutdanning, kan vi konkludere med at vi ikke er i mål - på ingen måte.

Vi har fått retten til utdanningspermisjon i arbeidsmiljøloven. Vi har fått muligheten til opptak til høyere utdanning på basis av realkompetanse, men vi mangler kanskje det viktigste elementet av alle, nemlig finansiering av livsopphold under etter- og videreutdanning. Dersom formuleringen i dette dokumentet betyr at vi skal få på plass en strategi - eller enda bedre komme et langt skritt på veien videre mot en god reform - så støtter FLT saken fullt og helt. Takk for meg.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Jonny, da er det representant nr. 57 fra Industri Energi, Ole Kristian Paulsen, etterfulgt av Tone Rønoldtangen.

Rep. nr. 57 - Ole Kristian Paulsen, Industri Energi:

Takk skal du ha dirigent. Kjære Representantskap. Først så vil jeg takke Roar for en god innledning, både når det gjelder den tariffpolitiske siden men også andre politiske signaler - selv om vi holdt på å få Siv Jensen to ganger - vi kunne ha tålt det Roar.

Bare for å kommentere det første: når du sier det om omstillingsevnen rundt omkring, at man ikke snakker så høyt om det, så er jeg for så vidt enig i det. Jeg synes man skal diskutere bedriftenes rammevilkår sammenlignet med lønna der ute, som tydeligvis er mye lavere enn i Norge, så burde man også kunne si noe om den omstillingsevnen og den kompetansen som tross alt våre medlemmer har. Som er utrolig viktig for at våre bedrifter kan levere kvalitetsprodukter ute i den store verden. Man kan være såpass voksen i en sånn diskusjon - man kan ta med seg hele bildet.

Mitt innlegg vil basere seg på ett punkt i denne tariffpolitiske uttalelsen, selv om det er mange viktige punkter her. Det gjelder da lavlønnsutfordringer. Som Roar så riktig sa, så fikk vi et lav- og likelønnstillegg i 2010. Vi fikk et veldig høyt fokus også fra vårt ståsted, så hvis man ser tilbake på de resultatene som ble skapt, så ble det en god økning på minstelønnsatser. Det ble avtalt ulike reguleringsklausuler - også automatiske - på ulike overenskomster. Samtidig så ble det en likelønnsrott som var også fra vårt ståsted utrolig viktig. Det som var kjempeviktig var at man fikk en diskusjon der ute på de enkelte bedriftene om man egentlig hadde en likelønnsutfordring i forhold til lønn, det synes vi skapte noen viktige diskusjoner. Så kan man også sikkert være enig i at når det gjelder likelønn, at vi ikke har løst alle utfordringene det blir vi fort enig om. Så var det et krevende oppgjør som sikkert mange kjenner til.

Vi og andre havnet hos meklingsmannen, og det er til tider en krevende øvelse, men dog når resultatet er godt så er vi fornøyd. Nå står vi foran et nytt oppgjør, sågar et mellomoppgjør, hvor vi da i utgangspunktet snakker kroner og øre. Det som jeg nevnte, det dokumentet som ligger til grunn, det tar i seg mange ulike utfordringer, men lav- og likelønn - og spesielt likelønn- synes vi er veldig viktig å fokusere på i år. Jeg har ikke noe forslag, men det vi vil spille inn til forhandlingsutvalget –og det er måten man gir lavlønnsstillegget på. Det vi ønsker skal ha et høyt fokus og som forhandlingsutvalget bør ta med seg, det er å flytte fokuset fra å gi et lavlønns tillegg basert på overenskomstens gjennomsnitt, og ned på bedriftenes gjennomsnitt, for å nå en større andel av våre medlemsgrupper. Det er vår oppfordring fra Industri Energi, selvfølgelig i all beskjedenhet, at man får en riktig og viktig lavlønnsprofil på årets mellomoppgjør. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Ole Kristian, da er det representant nr. 128 fra Sekretariatet Tone Rønoldtangen etterfulgt av Johnny Hansen.

Rep. nr. 128 – Tone Rønoldtangen, Sekretariatet:

Takk skal du. Representantskap. Kjære Roar, takk for en glimrende innledning. Etter den innledningen her så er det ingen som kan beskyldte deg for å ikke fronte likelønn mer. Det gleder mitt hjerte å høre at det er like naturlig for deg nå å snakke om likelønn som om lavlønn, Det er bra.

Jeg skal komme tilbake til mer likelønn i forbindelse med lokal lønnsdannelse i Staten, men når jeg først er her oppe så kan jeg ikke la være å kommentere de tallene du presenterte. Jeg skal ikke påstå at de var feil, for det var de ikke, men de var grove og du sa ikke så veldig mye om hva som lå bak dem.

Jeg skulle gjerne stått her oppe og tatt æren for at vi gjennom fjorårets lønnsoppgjør i Staten hadde klart og fått ett sånt resultat som det virket som vi hadde fått. Med de tallene som du viste, nemlig 4,5% reallønnsvekst. I 0,6% av de tallene ligger det faktisk et tillegg som politietaten fikk i forbindelse med omlegging av en arbeidstidssavtale i 2009. Når vi snakker om hva vi har å dra med oss inn i årets oppgjør så skal vi snakke litt om at vi ikke skal se bort i fra de tallene i denne sammenhengen. Men hovedinnholdet i dette innlegget, det er lokal lønnsdannelse i Staten, som du også var inne på. Skal vi klare å holde fokuset på likelønn og lavtlønn så må mest mulig av lønnsstilleggene i Staten gis som sentrale tillegg.

Staten skiller seg ut fra de andre forhandlingsområdene, det skiller seg fra både fra kommunene, Spekter og fra privat sektor. Staten er ett forhandlingsområde, alle virksomhetene ett forhandlingsområde. Derfor er det veldig viktig for oss at vi beholder alle tre elementene som er i statens lønssystem. Vi har generelle tillegg, der alle får noe. Vi har sentrale justeringer, hvor vi kan justere grupper på tvers av virksomheter. Vi har lokale forhandlinger. Vi sier ja til alle elementene, hvis det er penger nok til alle tre elementene. Men LO Stats lønnspolitikk sier at mesteparten av lønnsdannelsen skal tas ut sentralt, det er jo fordi det kun er der vi har kontroll på at det blir en rettferdig fordeling. Der har vi kontroll på likelønnen og lavlønnen. I fjorårets hovedoppgjør fremmet Akademikerne noe de kalte piloter, et forslag om piloter. I gamle dager så var piloter noen som kjørte fly, nå i staten er det virksomheter som skal tas ut av det statlige lønssystemet, hvor all lønnsdannelse skal skje lokalt. Riktignok i forhandlinger mellom partene men det skal skje lokalt. Her kan det nok hende at vi i Staten trenger støtte fra LO og Representantskapet i tiden fremover. Det kommer nok ikke noe stort fremstøt nå i forbindelse med mellomoppgjøret, men Akademikerne reder nå grunnen for hovedoppgjøret til neste år. De er ute på salgsturne i statlige virksomheter. De prøver å få med seg både ledere og tillitsvalgte lokalt på det de påstår er en mer rettferdig lønnsdannelse og at det skal lokalt mellom lokale parter, for det er bare de som vet hvor skoen trykker. Det er bare de som vet hvordan man får mest mulig ut av pengene. Jeg ber om Representantskapets støtte til den kampen som vi tror kommer mot Akademikerne - mot lokal lønnsdannelse - for likelønn og rettferdig avlønning i staten. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Tone, da er det representant nr. 81 fra Norsk Sjømannsforbund, Johnny Hansen etterfulgt av Roy Pedersen.

Rep. nr. 81 - Johnny Hansen, Norsk Sjømannsforbund:

Takk dirigent. Takk Roar for en flott innledning. Jeg hadde egentlig ikke tenkt å ta ordet, men når jeg hørte innledningen til Roar, så fant jeg ut at jeg måtte ta ordet alikevel.

Jeg vil prate litt om sosial dumping, og et lite punkt om pensjon.

Da Roar nevnte at svensk ungdom ble avspist med 25 kroner i timen, så er jeg helt enig i at det er en skam, det skal ikke være sånn i Norge i dag. Men vi er veldig glad for

Oljefondet som vokser og vokser, alle som skal gå av med pensjon om noen år får gleden av det. De som bidrar ute på sokkelen til å få opp denne oljen, de blir avspist med 21 til 22 kroner timen. Lønna varierer alt etter dollarkursen, og dere vet jo hvordan den har gått opp og ned i det siste. Vi kaller det for sosial dumping - lederne kaller det for uhjelp - fordi sjøfolkene som jobber der, jobber 9 måneder og blir sendt hjem til land der lønna er mye lavere enn det de får. Da kaller de det for uhjelp og vi kaller det for sosial dumping, eller i beste fall urimelig konkurranse på lønns- og arbeidsvilkår. Derfor så jobber vi sammen med LO. Takk for all støtte, for å prøve å få ikke endret allmenngjøringsloven, men få tilgang til allmenngjøringsloven for å allmenngjøre området aktivitet på norsk sokkel. Forhåpentligvis klarer vi det. Jeg kom nettopp hjem fra Brasil, som også er i ferd med å bli en stor oljenasjon. Der kjemper også fagbevegelsen for å sikre lønns- og arbeidsvilkår for sine medlemmer, nettopp på samme måten som vi gjør. De har noe der som kalles "local contact" - det betyr at en viss prosent av brasilianske sjøfolk skal jobbe på skip som opererer på sokkelen. Vi ber ikke om det, vi ber om like konkurransevilkår sånn at vi kan konkurrere om arbeidsplassene. Derfor så jobber vi for å prøve å få tilgang til allmenngjøringsloven. Så får vi ta de problemene som måtte oppstå av juridisk karakter, som jeg har forstått har vært et lite problem i forhold til at Rederiforbundet har lobbet veldig sterkt oppimot myndighetene om problemer med EU-regleverket osv. Men EU har i alle fall akseptert allmenngjøring som et såkalt negativt virkemiddel for å sikre nasjonale eller lokale lønns- og arbeidsvilkår. Jeg er helt enig, man skal ikke lønne etter etnisk bakgrunn, som du sa Roar, ei heller på sjøen og sokkelen.

Du nevnte også at vi skulle ha fiskeriene på dagsorden når det gjelder sosial dumping, og all ære til NNN som har jobbet frem det temaet - for det har de slitt med på landindustrien.

Vi ser dessverre nå at norske fiskebåtrederne tar etter de rederne som driver internasjonalt og begynner å avlønne fiskere i fra andre land på en helt urimelig måte. Derfor er vi veldig glade for at fiskerinæringen blir satt på dagsorden også når det gjelder sosial dumping.

Pensjon. Det står i dokumentet at vi skal jobbe for at alle skal få 66% pensjon når de har samlet alle OTP- og AFP-ordninger som er kommet. Sist kongress, så hadde vi et forslag om at fiskerne skulle omdefinere i fra selvstendig næringsdrivende til arbeidstakere. Bakgrunnen for det var at vi skulle sikre at de fikk tatt del i ordningen som alle andre arbeidstakere har.

En fisker som kan bli sagt opp og som er ansatt i henhold til sjømannsloven, er ikke selvstendig. Når rederen velger å selge båten, så står han uten arbeid og inntekt. Vi trakk forslaget vårt på kongressen, etter oppfordring fra fem statssekretærer og en rekke stortingspolitikere. Vi ble oppfordret til å gå i dialog med motparten for å få dette fremforhandlet uten å omdefinere fiskerne. Vi tok oppfordringen. Vi har samarbeidet med Fiskarlaget om å få en ny arbeidsledighetstrygdordning, eller beregningsgrunnlag for arbeidsledighetstrygd for fiskere. Det gjør at de får arbeidsledighetstrygd i henhold til inntekt og ikke et fast kronebeløp som det har vært tidligere. Der er vi nesten i mål. Den har nå vært ute på høring i to runder, og det er vel ingen stor overraskelse at det er vår ærede motpart Fiskebåtredernes Forbund som er mest skeptisk til endringen.

Et annet problem er pensjon. Fiskerne har ikke tjenstepensjon. De har en fiskepensjon som opprinnelig var tenkt som en nedtrappingspensjon for de som var slitne og ville trappe ned mot pensjonsalderen 67 år. Nå er folketrygden endret, så er det lagt til grunn at det skal være en OTP (obligatorisk tjenstepensjon) i tillegg. Vi prøvde å ta opp dette med Fiskebåtredernes Forbund i to tarifforhandlinger, for å få det vi kaller for en arbeidsgiverfinansiert tjenstepensjon. Så lenge fiskerne er unntatt fra loven om OTP så har de ikke rett til den. Det ble avvist i to forhandlinger, det medførte at en yrkesgruppe som bidrar til landets nest største eksportnæring vil være minstepensjonister - i alle fall pensjonstapere - når den nye folketrygden nå trer i kraft for fullt. Så jeg tror vi kommer tilbake på neste kongress og ber om støtte en gang til. Takk skal dere ha.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Johnny, da har jeg representant nr. 97 LO i Oslo, Roy Pedersen, etterfulgt av nest siste taler Torbjørn Bongo.

Rep. nr. 97 – Roy Pedersen, LO i Oslo

Takk dirigent og fagforeningskamerater. Jeg er helt enig i Roars åpningsfokus på dette med sosial dumping. Jeg husker godt vi sto her og diskuterte for rimelig kort tid tilbake den polske bygningsarbeideren. I dag er det svenske ungdommer og jeg tror en hovedkonklusjon rundt det hele, er at det dreier seg om hvilken nasjonalitet du har. Det dreier seg om hvilket ansettelsesforhold du har. Sosial dumping er dessverre i ferd med å bre seg til alle områder, både i privat og offentlig sektor.

Det er mulig at man innenfor Regjering og Storting ikke har sett det i sin sektor enda, men det fratar ikke en sånn beskrivelse av virkeligheten som jeg har prøvd meg på. Det er sånn, vi får minne hverandre om det, at fagbevegelsens kjerneområder er jo nettopp faste ansettelser. Fordi det gir kontroll på arbeidstiden, sågar kortere arbeidstid og ei sikker lønn, herunder likelønn. Når det utfordres, så mener jeg fagbevegelsen har en ny og fundamental viktig oppgave om å slå tilbake. Da tar jeg det samme utgangspunktet som Lars Johnsen gjorde. Jeg mener at EUs vikarbyrådirektiv vil legalisere denne uønska situasjonen. Det rettes ikke opp heller ved at direktivet, tross alt, har et viktig krav til likebehandling som det for øvrig er litt uklart hvordan skal håndteres i praksis. Det er ingen i denne salen som kan garantere hvorvidt arbeidsmiljølovens feks. § 14-12 overlever. Det er ingen her heller som kan garantere at sentrale formuleringer i tariffavtalen om innleie av arbeidskraft overlever. Det er sånn at det kan man ikke i Regjeringen, ei heller om man er statsminister. Sånne garantier er det faktisk bare ESA eller EFTA-domstolen som kan gi og som avgjør. Derfor støtter jeg et krav om veto mot dette direktivet. Jeg minner også om at Høyre-Erna har tatt til ordet for økt midlertidighet i arbeidslivet, det er slettes ingen overraskelse. Det er ikke noe poeng at du har spesielt hjelp fra Brussel. Samtidig må det sies at i den behandlingen har også LO reist - etter min mening - viktige krav som feks. økt innsynsrett for tillitsvalgte, utvidet solidaransvar og tillitsvalgtes søksmålsrett ved ulovlig bruk av midlertidig ansettelser. Jeg mener at ved å støtte Lars Johnsen's forslag, så bidrar du faktisk til å sette økt press på den type krav.

Et annet viktig område denne våren, kommer til å bli forslaget om ny uføretrygd. Jeg mener det er all mulig grunn til å frykte at LO-Kongressens vedtak ikke blir ivaretatt. Vi må vente å se på endelig innstilling, men selvfølgelig, vi har jo hørt uttalelser som har kommet. Kongressvedtaket handler om at levealdersjustering for uføre ikke skal innføres.

Om at det behovsprøvede barnetillegget skal opprettholdes. Uføre skal skattelegges som pensjonister og trygdeytelsen skal være minst på dagens nivå. Det er ikke noe stort behov for å argumentere lenge i denne salen, for at vi som fagbevegelse ikke kan akseptere en forverring for en gruppe som allerede fra før er utsatt. Jeg mener også det er et klassespørsmål. Ser man på de i dag som er uføre så vil man finne at det er veldig ofte de med lavest utdanning, det er de med tyngste yrker og det er faktisk også sånn at de som er uføre har en kortere levealder og vil komme til å få det.

Innstillingen om dette spørsmålet vil foreligge i april, og dersom kongressens krav ikke blir innfridd, tror jeg det neppe er noe behov for å ha Einstein i samfunnskunnskap for å skjønne at det vil komme reaksjoner. Jeg synes LO må ta mest hensyn til eventuelle egne krav til ny uføreordning, hvis de ikke er innfridd fremfor andre taktiske hensyn. Jeg mener også det må kunne inkludere å støtte aktiviteter som går inn for å forsvare kongressens vedtak. Jeg oppfordrer derfor til slutt, å støtte Rolf Bersås sitt forslag.

Trine Lise Sindnes:

Takk skal du ha Roy, da har jeg representant nr. 63 Norges Offisersforbund, Torbjørn Bongo etterfulgt av Mette Nord Sekretariatet, som er siste taler.

Rep. nr. 63 – Torbjørn Bongo, Norges Offisersforbund

Dirigent og ærede forsamling. Jeg sa følgende på LO Stat sin konferanse i høst "Lønn uten kjønn". Da skal jeg si hvorfor jeg sa det. Jeg representerer Offisersforbundet. Sånn som vi opplever det i staten så er det ikke forskjell på lønn mellom kvinner og menn. Er du fenrik og troppssjef i Indre Troms så har du lik lønn uansett om du er dame eller mann.

Når vi da går inn i lønnsoppgjøret, lojalt følger opp de retningslinjer og føringer som denne forsamling har vedtatt, og sørger for at det blir en forfordeling av kvinner, så har vi skapt oss skjevheter. Men for ikke å skape noen tvil så kan jeg forsikre om at Norges Offisersforbund fullt og helt støtter de forslagene som ligger i innstillingen til vedtak i forhold til hovedprioritering i 2011. Jeg vil gjerne utfordre dere og forsamlingen på ett punkt. Det er hvordan vi ved neste korsvei skal lage nye objektive kriterier som gjør at vi når målene i likelønn, uten å bruke begrepet kjønn. Hva er det ved den jobben som førskolelærer, hjelpepleiere, sykepleiere, renholdere og sosionomer gjør som de faktisk fortjener mer i lønn - verdsettelsesdiskriminering. La oss finne noen ord som beskriver den jobben de gjør og faktisk verdsetter dem for den jobben de gjør, ikke ved at vi bare skal bruke argumentasjon om kjønn.

Den utfordringa gir jeg til dere. Det ønsker og håper jeg å se til neste år. Alt dette skal også tilpasses innenfor de andre viktige prinsippene vi her er enige om. Frontfagsmodellen, privat sektor, lønnslederne, minimale lønnsforskjeller osv, vi skal finne en hel modell når vi skal blande dette her. Jeg er glad for det som står her om lønnstaperne over tid skal prioriteres.

Statistisk Sentralbyrås sine tall er gjengitt i Dagbladet i dag, det gir vel en bekreftende utvikling vi i forsvaret har sett de siste 4 – 5 årene. 3,5% til ansatte i forsvaret og 5% i staten, de vil konsekvent ligge under, lavtlønna. Så skal jeg si en av grunnene til at vi har havnet der, det er at det pågår en omorganisering i Forsvaret. Som en del av den omorganiseringa så har de pålagt oss gradsnedtrekk. Når lønn og grad hos oss henger sammen, betyr det at de også tar fra oss lønnsmidler. Vi har regnet på dette, 1 milliard i løpet av 10 år. Jeg vil gjerne ha denne forsamlingens fulle støtte i et viktig prinsipp – nemlig at vi godtar ikke å gi fra oss tariffmidler i forbindelse med omstillingsprosessen. Har ikke foreslått dette i vedtaksform, men det vil vi gjerne ha dere med på som et bærende prinsipp. Det er viktig nå, og det kommer til å bli enda viktigere når vi eventuelt - og forhåpentligvis veldig, veldig lenge til - ikke lenger har en rødgrønn Regjering som styrer landet. Roar vi trenger din støtte.

Vi har for øvrig på morgenmøtet i forbundet i dag, hatt en ansettelses/innstillings-prosess. Vi har innstilt deg som general og hærfører i dette arbeidet her, vi imøteser en respons på dette jobbtilbudet. Takk for oppmerksomheten.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Torbjørn. Jeg la merke til LO Stats leder gjerne ville si noe, men strek er satt. Da er det representant nr. 122 fra Sekretariatet, Mette Nord.

Rep. nr. 122 - Mette Nord, Sekretariatet.

Takk dirigent. Takk Roar for en god innledning. Mine kommentarer vil knytte seg til kampen mot sosial dumping, men også noen ord om likelønn.

Det er ingen tvil om kampen mot sosial dumping må fortsette med uforminsket styrke. Vi har opplevd sosial dumping gjennom uverdige forhold i servicenæringen, i andre bransjer også, nå brer det seg videre til offentlig sektor gjennom anbud og utstrakt bruk av vikarbyråer. Selv om Regjeringen har lagt mye inn på å redusere muligheten for sosial dumping. Det viser seg gjentatte ganger at kapitalkreftene stadig finner nye veier for å sikre eierne større overskudd.

De siste avsløringene innen pleie og omsorg her i Oslo og på Klæbu bekrefter det. Der er det opp mot 50 000 i lavere grunnlønn, vi snakker om doble vakter, dobbel ukentlig arbeidstid, ingen overtid og en må si at begrepet ønsket turnus virkelig har fått en ny betydning. Bruken av bomberom og pasientrom som boforhold for ansatte forekommer også. Det er brudd på norsk lov.

Vi opplever at både medlemmer og tillitsvalgte presses til taushet, slik at vi ikke skal få innsyn i forholdene. Virvar av selskaper som eier og leier til hverandre. Det er et nettverk som er vanskelig å følge hvordan pengene faktisk fordeler seg, og hvordan man greier å manøvrere seg inn i dette systemet sånn at man skal nærmest tappe hverandre for penger, men eierne sitter på toppen. Vi ser også at betydelige overskudd havner i skatteparadiser, enten på Cayman Island eller Jersey. Dette er norske skattepenger - offentlig drift - som egentlig finansierer den type virksomhet. Vi tar enkeltsakene, men dette handler om noe annet, for det er drivkraften bak anbud i seg selv - det at kapitalkreftene som driver dette gjør at dette - er viktige områder og det er et viktig prinsipp om hvordan vi skal utvikle norsk arbeidsliv. Vi hører også stadig vekk, en må bare skaffe seg bedre bestillerkompetanse i det offentlige. Da blir alt så mye bedre, men det blir ikke bedre fordi det er kapitalkreftene som står bak og de skal sikre større og større overskudd til eierne. De finner nye veier for å omgå det norske regelverket/lovverket - og de er ikke så nøye med å bryte det heller. Det blir verken bedre kvalitet på tjenestene, det blir ikke gode lønns- og arbeidsvilkår for de ansatte, og offentlige midler går i private lommer og til skatteparadiser. Dette er ingen tjent med! Ikke gi disse kreftene større spillerom - snarere tvert i mot.

Så noen ord om likelønn og kampen for likelønn. Jeg kommer også til å bruke ordet verdsettingsdiskriminering, det er det vi faktisk opplever. Likelønnskampen er kampen mot lavlønn, mot deltid og mot at kvinners arbeid skal verdsettes på lik linje med menns. Vi registrer at kommunalt ansatte med 70% kvinner, har den laveste utviklingen i forhold til oppgjøret i 2010. Enda har vi ikke fått tallene for ledere og akademikere - som kan gi kraftige utslag. Dette er ting vi må ta hensyn til når vi skal formulere kravene våre. Takk for oppmerksomheten.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Mette. Da er de inntegnede talerne over. Før vi går til LO Lederens oppsummering og redegjørelse for behandling av forslagene, vil vi be om at vi får 5 minutter så vi kan konsultere Sekretariatet. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Da overlater jeg ordet til LOs Leder Roar Flåthen, for oppsummering av debatten, redegjørelse og behandling av forslagene.

Roar Flåthen:

Da skal jeg kommentere litt på innledningen, så kommer jeg tilbake igjen til forslagene. Det er veldig mange som har kommentert dette med sosial dumping. Jeg brukte noen eksempler i talen, jeg kunne brukt Adecco og andre eksempler. Jeg synes det var riktig nå å bruke våre nordiske venner, nabolandet som et utgangspunkt. De er også rammet av finanskrisen, fordi ungdomsledigheten i Sverige er veldig høy. Det snakker ikke Reinfeldt og den borgelige regjeringen noe om i det hele tatt, selv om svensk økonomi i de store tall går bedre og bedre. Mange svenske ungdommer som kommer til oss er et resultat av den politikken som føres i Sverige, det er viktig å ha med seg det. Vi bør ikke gå lengre enn til Sverige, men det er riktig for de som sier "vi kan også ta våre egne ungdommer som eksempel", det er ikke sånn at alle norske har det veldig bra, uansett, de blir også utsatt for sosial dumping. De problemene er store, men på den annen side, hvis vi ser på hva som ofte skjer i andre land, må jeg også si - og det skal vi være litt stolte av - selv om problemene ikke er løst og dem er store, så kan jeg ikke se heller hvilke andre som legger så mye vekt på, så mye arbeid på og så mye prioriteringer i både det politiske og det faglige arbeidet for å nedkjempe denne sosiale dumping. Problemene er store og vi har en stor og lang jobb å gjøre der, men jeg mener at vi også skal være stolte for at vi gjør den jobben vi gjør og setter det så høyt på dagsorden - for det er det eneste riktige selvsagt. Men der er vi i front i europeisk fagbevegelse, for å virkelig ta dette på alvor og sørge for å gjøre noe med dette - og bruke de verktøyene vi har.

Rolf du har helt rett i det, vi kunne glede oss enda mer over alle de resultatene og alt det vi får til. Sender adressen tilbake, da får dere ute også glede dere over resultatene vi får til, det er mange gode resultater. Vi får ta det ansvaret sammen og ta den oppgaven at vi også greier å få fram også de gode resultatene når vi får det. Bekken & Strøm og Rockefeller er 2 slike, men vi har mange andre gode resultater også. Vi sentralt har en oppgave, men det har jammen dere lokalt også - nemlig glede dere over de resultatene når de kommer og når de er der. Det er viktig at vi kan synliggjøre det overfor medlemmene og overfor alle de vi ønsker å organisere inn i denne flotte bevegelsen. Hva vi faktisk får til, hva det er å være en del av det fellesskapet, for det er jo sånn at til flere vi blir - desto sterkere blir vi. Derfor er dette å agitere, rekruttere å få flere medlemmer, noe av det viktigste vi gjør. Og da må vi være litt stolte av det vi driver med. Vi må også kunne vise til at vi får resultater - gjør vi det så får vi også flere medlemmer.

Likestilling, Mimmi og flere andre har vært inne på det, Mette, Tone, det er bare sånn at likestilling er et mangehodet troll. Det er deltid, det er samme rettigheter mellom kvinner og menn i arbeidsmarkedet, det er kjønnsrollemønster - du har hele løypa.

Men det er klart at vi blir jo ikke troverdig i likelønnsspørsmålet hvis vi ikke også bringer det inn i tariffpolitikken, og får til resultater der. Derfor er det viktig at vi også har fokus på det i denne sammenhengen.

Når det gjelder Sjømann, Johnny, skal vi selvsagt både samarbeide - og vi gjør jo det når det gjelder alle de andre problemene med sosial dumping - det skal også skal omfatte sjøfarten.

Når det gjelder pensjoner som er nevnt og andre ting, er det en del av det vi jobber med.

Når det gjelder Ole Kristian, som tok opp dette med konkurranseevnen. Han representerer møbelbransjen, det har vært en av de mest konkurranseutsatte næringene vi har. Det har vært en av de næringene som selvsagt har møtt problemer med det kostnadsnivået vi generelt har i Norge. Det har vært mye utflagging og nedleggelser, som ble veldig hardt rammet i finanskrisa. Ekornes var jo en de som kom fort i front, sammen med bla. bilindustrien, de produserer deler og er veldig konkurranseutsatt. Vi kan registrere at Ekornes nå leverer det beste resultatet sitt noen gang. Det er klart at det betyr at de gjør en god jobb. De er produktive, effektive og det er omstillingsvilje. De har produkter som folk vil ha, ikke bare i Norge men internasjonalt - det kan vi være stolte av. Jeg er helt enig med Ole Kristian i at det er flere borte i huset i NHO og andre plasser som også bør legge seg det på minne - vi har mange, mange gode resultater nettopp for det vi er produktive, har omstillingsvilje og vi har høy kompetanse i arbeidsstokken.

Jeg har generelt kommentert det som er tatt opp i debatten. Jeg er enig i det Lars sier, dette med å styrke organiseringa. Det er det viktigste vi kan gjøre, også i kampen mot useriøsitet og sosial dumping. Det er så mange problemstillinger som legges i den potten, at vi har dem i alle områder. Men det er bare vi som kan ta den kampen og vi som kan lykkes i å gjøre det. Og det må vi fortsette med.

Når det gjelder allmenngjøring som noen har nevnt, dette med anleggene kommer igjen i forslagene.

Vi ser at allmenngjøringen ikke er videreført på anleggene, de 7 anleggene rundt kysten, som vi har hatt allmenngjøring på. Det er mot LO sitt ønske. Vi gikk i mot, men må bare erkjenne at denne gangen tapte vi det.

Nå gjenstår det å se om vi har allmenngjort, lagd rutiner, lagd forhold på disse anleggene, om vi da gjennom våre tillitsvalgte - de som jobber på anleggene og de som er oppdragsgivere der - at vi nå har lagd systemer som faktisk kan bære, sånn at vi kan jobbe med seriositeten på de anleggene bedre enn det vi kunne før vi hadde allmenngjort. Det gjenstår å se. Hvis vi ikke får til det er det et spørsmål om å ta det opp igjen på nytt, når det eventuelt er nødvendig.

Vi har vedtatt i Sekretariatet at vi skal allmenngjøre renholdsbransjen, Erna, et eksempel på at det er stadig nye områder som det er aktuelt å vurdere allmenngjøring av. Nå er det renhold som står for tur.

Når det gjelder alle de forslagene, så har jeg innledningsvis lyst til å få lov til å si: Mange av de forslagene er områder som vi jobber veldig mye i LO, jeg skal begrunne det etterpå. Jeg mener det er områder som egentlig ikke hører hjemme i denne skissen. Da vil jeg be om at det er forståelse for at en del av de sakene må vi kunne jobbe med i Sekretariatet på vanlig måte. Skissen er først og fremst en skisse for mellomoppgjøret i forhandlingene med arbeidsgiverne om hva vi skal ha ut i lønn. Eventuelt påpeke visse ting som er relevant først og fremst for arbeidsgiverne. Vi skal ikke i denne sammenheng, som vi gjorde i fjor, diskutere noe særlig med Regjeringen i denne sammenhengen - selv om vi har sendt noen adresser til de også i skissen i år - så er det først og fremst forhandlingene i mellomoppgjøret. Når jeg kom med et forslag om at endel av disse forslagene oversendes til Sekretariatet, er det fordi vi mener de hører mer hjemme der. Det er saker som Sekretariatet jobber med og sånn sett at vi ikke blander for mye inn i selve skissen. Skissen som skal være grunnlaget for forhandlingene med NHO og de øvrige arbeidsgiverorganisasjonene. Det betyr Lars, forslaget ditt, foreslår vi da å oversende til Sekretariatet for videre behandling. Jeg gjør oppmerksom på at mye av det som du tar opp av problemer stillinger når det gjelder direktivet, har vi allerede avgitt i en veldig klar høring. Veldig mye av de problemstillingene som er reist er også omtalt i den høringen.

Det er stilt sterke krav til endringer i lovverket spesielt for vikarbyråer osv. Jeg mener at den høringen som allerede er avgitt og som Sekretariatet behandlet, den ligger der, og den saken hører hjemme i Sekretariatet og vi avviser sånn sett ikke forslaget, men ber om at det oversendes til Sekretariatet.

Når det gjelder Rolfs forslag, som går på Regjeringens bruk av Olje- og pensjonsfondet til miljø og fornybar energi, ønsker jeg at vi oversender det til oppfølging i forhold til vårt miljøengasjement.

Det har man i realiteten allerede gjort til dels, når det gjelder Statskraft, ved å økt egenkapitalen nettopp for å styrke de til å gå mer inn i fornybar energisatsning. Det er ingen motforestillinger der, så forslaget er å oversende det til oppfølging.

Den andre delen av forslaget ditt, går på uføretrygd. Det foreslår vi da å oversende til Sekretariatet. Denne saken har Sekretariatet hatt oppe til behandling relativt ofte. Vi har kongressens vedtak som føring for alt arbeidet vi gjør, det følger Sekretariatet opp. Jeg går ut i fra i denne sammenheng at dere har tillit til at Sekretariatet gjør det. Vi får ikke svaret på uføretrygden før vi får proposisjon fra Regjeringen, men jeg kan lov dere at Regjeringen er inderlig godt kjent med hva som er LO sine føringer, og hva som er LO sine krav, hva vi er opptatt av for at vi også i fremtiden skal ha en god uførepensjon - noe som er et viktig sosial sikkerhetsnett. Vi foreslår at vi oversender det til Sekretariatet.

Forslag fra Ove, tiltaksnivå osv., mener vi egentlig er ivaretatt. Det jeg kan si i tillegg Ove: det er ikke noen motsetninger i forslaget ditt og det vi har tenkt ved det som står der. Allerede i går hadde vi møte i Samarbeidskomiteen hvor dette ble tatt opp i forhold til revidert, så signalene er allerede ekspedert og under behandling og arbeid. Det mener vi er da ivaretatt i pkt. 2 i de 2 siste avsnittene.

Når det gjelder Rolf sitt forslag om økt kjøpekraft i forhold til å sikre kjøpekraften - de føringene la vi sist og det er et mellomoppgjør, det er det som ligger i reguleringsbestemmelsene. Vi foreslår derfor å avise det forslaget og vi endrer ikke det punktet i forhold til det vi bestemte i fjor fordi det legges også føringer inn i mellomoppgjøret. Det betyr ikke i praksis at det kan bli en reallønnsøkning i år, det så vi at det ble i fjor, men vi synes ikke det er riktig å endre den - så vi avviser det.

Når det gjelder gradvis normalisering av rentene, så ønsker vi å legge noen føringer. Det er ingen tvil om rentene vil gå noe opp og ned fremover.

Vi vil ha en rentepolitikk som også ser dette med valuta og prisstigning i sammenheng, slik at de ikke blir et ensidig fokus på å øke rentene i forhold til boligpriser som vi så den forrige sentralbanksjefen i fjor fokuserte veldig på.

Nå har vi holdt en rekordlav rente, det er en sikringssetning, så jeg foreslår at vi opprettholder det som er i skissen og avviser forslaget.

Ove du har enda et forslag. Det har jeg kommentert. Vi har startet en diskusjon hos oss om grunnlaget for å se på allmenngjøringsloven. Se på om det er ting vi kan gjøre der, det jobber vi med. Det er et veldig godt innspill, jeg mener det kan oversendes Sekretariatet fordi vi allerede er inne i den prosessen og vurderingene i forhold til problemstillingen.

Når det gjelder Finansieringsutvalget, foreslår jeg at det oversendes Sekretariatet, men om vi kan få fullmakt til se litt på dette med skatt på finanstransaksjoner osv., utover det som står der. Dette er en viktig sak. I kommisjonen har vi sagt at vi ønsker å se på beskatning av finansbransjen, det er vi enig i generelt. Vi har kjørt veldig på - både i europeisk og internasjonal fagbevegelse - på dette med skatt på finanstransaksjoner og fått stor forståelse for det. Vi har tatt opp det i Norge, så hvis vi kan få fullmakt til å se litt på de formuleringene for å kunne ivareta noen av de intensjonene som ligger i ditt forslag.

Det var det jeg hadde til forslagene og til debatten, da blir det opp til deg Trine Lise å behandle det.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du Roar. Da har Lars Johnsen og Rolf Bersås bedt om ordet. Jeg understreker at det i så tilfelle må være til behandlingsformen.

Rep. nr. 90 - Lars Johnsen, Norsk Transportarbeiderforbund:

Jeg opprettholder selvfølgelig forslaget mitt og krever da en realitetsbehandling. Når jeg leverer inn ett forslag til LOs høyeste organ mellom kongressene er det for at Representantskapet skal få muligheten til å behandle forslaget. Jeg ønsker en realitetsbehandling av det forslaget som er innlevert. Takk.

Rep. nr. 106 - Rolf Bersås, Rogaland fylke

Dirigent. Representantskap. Nå har jeg hørt Roars redegjørelse, men jeg vil opprettholde forslag under pkt. 5, som er i forhold til uføretrygd, og forslag under pkt. 6, fortsatt øking av kjøpekraften. Takk.

Trine Lise Sundnes:

Takk skal du ha Rolf. Da skal vi gå til votering. Det jeg ser for meg da er at vi går på forslagene i den rekkefølgen de ligger, kronologisk i forhold til uttalelsen.

Er det behov for å referere forslagene på nytt, det er lest opp for dere? Det er det ikke, da gjør jeg ikke det.

Da tar vi først det første avsnitt i den tariffpolitiske uttalelsen:

Forhandlingsgrunnlaget – kan representantskapet godkjenne det avsnittet? Ingen forslag til dette?

Vedtak: Godkjent.

Under pkt. 2 – Hovedutfordring har Lars Johnsen fra Norsk Transportarbeiderforbund lagt inn et forslag og meddelt at han ønsker å opprettholde sitt forslag knyttet til vikarbyrådirektivet osv.

De som støtter Sekretariatets anbefaling om å sende det over til Sekretariatet forholder seg i ro, de som støtter Lars Johnsen sitt forslag, viser det ved stemmetegn, det stemmes.

Vedtak: Forslaget er falt.

Forslag fra Rolf Bersås, LO Rogaland under pkt. 4. På dette forslaget er det 3 forslag. Det foreslås å votere over ett og ett forslag, sånn som det er fremkommet.

Forslag under pkt. 4 – Utsiktene for 2. avtaleår – Handler om Oljefondet, det har Sekretariatet foreslått oversendt til Sekretariatet for oppfølging. De som støtter dette forholder seg i ro, de som støtter Rolf sitt forslag viser det ved stemmetegn.

Vedtak: Forslaget er falt. Oversendes Sekretariatet for oppfølging.

Pkt. 5 – Pensjon – Vedrørende uføretrygd – Rolf Bersås ønsker å opprettholde sitt forslag. De som støtter Sekretariatets forslag om oversending forholder seg i ro, de som støtter Rolf Bersås sitt forslag viser det ved stemmetegn.

Vedtak: Forslaget er falt. Oversendes Sekretariatet.

Pkt. 6 – Sikring av kjøpekraft - Sekretariatet har foreslått å avvise forslaget og opprettholde Sekretariatets forslag. De som støtter Sekretariatets innstilling, forholder seg i ro. De som støtter Rolf Bersås sitt forslag, viser ved stemmetegn.

Vedtak: Forslaget er falt.

Pkt. 7 – Krav til den økonomiske politikken – Forslag fra Ove Toska vedr. tillegg knyttet til langtidsledige. Det har Roar redegjort for, anses i varetatt av de to siste avsnittene i dette punktet.

Det vil være slik at vi tar opp forslaget til votering, hvorvidt man anser forslaget som ivaretatt, sånn som Sekretariatet mener det er eller stemmer om det ikke er sånn at du trekker forslaget.

Ove Toska aksepterer at forslaget anses i varetatt og er dermed ikke nødvendig å votere over forslaget.

Vedtak: Sekretariatets innstilling på dette punktet blir som foreslått.

Pkt. 7 – Krav til den økonomiske politikken – Forslag fra Rolf Bersås. Det handler om å stryke en setning knyttet til ”Gradvis normalisering av rentene”. Der foreslår Sekretariatet å opprettholde Sekretariatets innstilling, og avvise forslaget om å stryke setningen. De som støtter Sekretariatets forslag forholder seg i ro, de som støtter Rolf Bersås sitt forslag viser det ved stemmetegn.

Vedtak: Forslaget er falt.

To forslag fra Ove Toska knyttet til tilleggstekst i den tariffpolitiske uttalelsen. Jeg tar begge forslagene under ett. Det foreslås at disse oversendes Sekretariatet, kan Representantskapet gå med på dette?

Vedtak: Oversendes Sekretariatet.

Da har vi vedtatt det første og andre avsnittet. Vi har ikke vedtatt det tredje avsnittet. Da foreslår jeg at vi gjør dette nå. Kan Representantskapet godkjenne avsnitt 3?

Vedtak: Godkjent.

Vi har gått i gjennom avsnitt 4. Avsnitt 5 er vedtatt. Krav til lønn, avsnitt 6 og avsnitt 7.

Da er det avsnitt 8 forhandlingsfullmakten, kan Representantskapet vedta den?

Vedtak: Godkjent.

Da gjenstår det å vedta den faglig politiske uttalelsen, som den nå foreligger. Kan Representantskapet godkjenne den tariffpolitiske uttalelsen?

Vedtak: Vedtatt.

Da gjenstår det for meg å overrekke klubba tilbake til Roar.

Avslutning:

Roar Flåthen:

Takk til Trine Lise for en utmerket møteledelse. Takk til dere for god debatt og gjennomføringen av møtet, det er et viktig møte dette Representantskapet. Da anser jeg møtet for avsluttet og hevet, og vel hjem.

11.	Per Johnny Vindheim	
12.	Rigmor Gundersen	
13.	Vibeke Skjerve	
14.	Knut Hjeltnes	
15.		
16.		
17.	Grethe Jensen	
18.		
19.		
20.		
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		
51.		
52.		
53.		

Navnefortegnelse over representanter

Til

LOs Representantskapsmøte 22.02.11

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1.	Tore Sjølie	Vararepresentant

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

2.	Vidar Hennum	
3.	Hilde Nyutstumoen	Vararepresentant
4.	Jan Olav Andersen	
5.	Hjørdis Henriksen	
6.	Ove Toska	
7.	Svein Davidsen	

FAGFORBUNDET

8.	Geir Mosti	
9.	Elin Veimo	
10.	Jan Helge Gulbrandsen	
11.	Tore Andre Jakobsen	
12.	Kjellfrid Blakstad	
13.	Mette Henriksen Aas	
14.	Stein Gulbrandsen	
15.	Gerd Eva Volden	
16.	Anne Green Nilsen	
17.		Forfall representant og vararepresentant
18.	Svend Morten Voldsrud	Vararepresentant
19.		Forfall representant og vararepresentant
20.	Helge Vågen	Vararepresentant
21.	Helge Sporsheim	Vararepresentant
22.	Karin M. Mathisen	
23.	Trond Helland	
24.	Ola Harald Svenning	Vararepresentant

FELLESFORBUNDET (FF)

25.	Hans-Christian Gabrielsen	
26.	Steinar Karlsen	
27.		Forfall representant og vararepresentant
28.	Liv S. Christiansen	
29.	Eldar Myhre	
30.	Kjell-Olav Rømo	Vararepresentant
31.	Per Johnny Voldseth	
32.	Bjørn Gottschlich	
33.	Vidar Brynsplass	Ikke møtt
34.	Roald Stykket	
35.		Forfall representant og vararepresentant
36.		Forfall representant og vararepresentant
37.	Grethe Jusnes	

FELLESORGANISASJONEN (FO)

38.	Mimmi Kvisvik	
39.	Cato Brunvand Ellingsen	
40.	Ellen Galaasen	
41.	Anna Sabina Soggiu	

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

42.	Ulf Madsen	
43.	Aud Sissel Birkeland	
44.	Trygve Westgård	

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

45.	Peggy Hessen Følsvik	
46.	Bjørn Mietinen	
47.	Mona Christine Bjørn	
48.	Sonja Hjelvik	
49.	Tonje S. Bergmann	Vararepresentant
50.	John Sanden	
51.	Viggo B. Andresen	
52.	Vivian Rødvik	Ikke møtt
53.	Knut Bekkevold	

INDUSTRI ENERGI (IE)

- 54. Lill-Heidi Bakkerud
- 55. Astrid Refsdal Henden
- 56. Einar Ingeborgvik
- 57. Ole-Kristian Paulsen
- 58. Steinar Nordahl Pedersen
- 59. Irene Sandhåland Ikke møtt
- 60. Marit Lorentsen

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

- 61. Forfall representant og vararepresentant
- 62. Anders Hovind

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

- 63. Torbjørn Bongo

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

- 64. Helge Haukeland
- 65. Kjell Norman Borglund
- 66. Forfall representant og vararepresentant
- 67. Thor Sannæss
- 68. Eva Jenssen

NORSK FENGSELS- OG FRIOMSORGSFORBUND (NFF)

- 69. Rita Bråten Vararepresentant

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

- 70. Jane Brekkhus Sæthre
- 71. Janina Hortman

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

- 72. Roald Nyheim Vararepresentant

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

- 73. Inger Furmyr
- 74. Akhtar Hussain
- 75. Tor Arne Johansen
- 76. Ann Kristin Kvaløund
- 77. Tove Svensen

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

- 78. Ingeborg Anne Sætre
- 79. Hans Fredrik Danielsen
- 80. Thore Strøm Vararepresentant

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

- 81. Johnny Hansen Vararepresentant
- 82. Jahn Cato Bakken

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

- 83. Dag Agledal
- 84. Anita Busch
- 85. Bjørn Halvorsen
- 86. Helge Løbergsli
- 87. Hanne Nordhaug
- 88. Pål Kjærstad Vararepresentant
- 89. Anita K. Solhaug

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

90. Lars Johnsen
91. Reidar Nygård Vararepresentant
92. Magne Mathiassen
93. Nina Risinggård

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

94. Joachim Walltin

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

95. Anne Finborud

ØSTFOLD FYLKE

96. Åge Hansen

OSLO FYLKE

97. Roy Pedersen

AKERSHUS FYLKE

98. Iren Bekkevold

HEDMARK FYLKE

99. Peder-Arne Farberg Vararepresentant

OPPLAND FYLKE

100. Forfall representant og vararepresentant

BUSKERUD FYLKE

101. Terje Berghagen

VESTFOLD FYLKE

102. Edvard Ryholt Vararepresentant

TELEMARK FYLKE

103. Vidar Stang

AUST-AGDER FYLKE

104. Anne Kari Mentzoni

VEST-AGDER FYLKE

105. Forfall representant og vararepresentant

ROGALAND FYLKE

106. Rolf Bersås

HORDALAND FYLKE

107. Forfall representant og vararepresentant

SOGN OG FJORDANE FYLKE

108. Berner Midthjell

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

109. Anja Gabrielsen

SØR-TRØNDELAG FYLKE

110. Gunn Elin Flakne

NORD-TRØNDELAG FYLKE

111. Leif-Ketil Lorentsen

NORDLAND FYLKE

112. Børge Ånesen

TROMS FYLKE

113. Anne Britt Fallsen

FINNMARK FYLKE

114. Øystein Hansen Ikke møtt

SEKRETARIATET

115. Roar Flåthen

116. Gerd Kristiansen Forfall

117. Tor-Arne Solbakken

118. Ellen Stensrud

119. Erna Hagensen

120. Hans O. Felix

121. Jan Davidsen Forfall

122. Mette Nord

123. Arve Bakke

124. Anders Skattkjær

125. Sture Arntzen

126. Leif Sande

127. Jan-Egil Pedersen

128. Tone Rønoldtangen

129. John Leirvaag

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

130. Trine Lise Sundnes

131. Kristian Tangen

132. Utgård

133. Rigmor Hogstad

134. Odd Christian Øverland

135. Roger Hansen

136. Jonny Simmenes

137. Kjell Atle Brunborg

138. Jacqueline Smith Ikke møtt

139. Renee Rasmussen

140. Egil Andre Aas Forfall

141. Stein Grøtting

HK FAGBEVEGELSE

142. Odd Erik Kokkin

AOF NORGE

143. Tove Johansen Forfall

LOs KONTROLLKOMITE

144. Steinar Karlsen (Representant nr. 26 for Fellesforbundet)

145. Tom Røisi

146. Kristin Nielsen

147. Kjell Mjaatvedt Ikke møtt

148. Utgård

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

149. Jens Stoltenberg
150. Helga Pedersen Forfall
151. Raymond Johansen
152. Finn Jota

SØRMARKA AS

153. Berith Bergersen

GJESTER – TIDLIGERE TILLITSVALGTE I LOs LEDELSE

154. Liv Buck Forfall
155. Ole Knapp Forfall
156. Leif Haraldseth Forfall
157. Svein-Erik Oxholm
158. Esther Kostøl
159. Yngve Hågensen Forfall
160. Jan Kr. Balstad Forfall
161. Evy Buverud Pedersen
162. Gerd-Liv Valla
163. Finn Erik Thoresen Forfall
164. Bente N. Halvorsen Forfall

LOs DISTRIKTSKONTORER

165. Ulf Lervik
166. Kari Hauge
167. Hege Søberg
168. Iver Erling Støen

169. Kim-Louis Belaska
170. Per-Kristian Finstad Forfall
171. Irene B. Haukedal Forfall
172. Agnes Norgaard
173. Elisabeth Haaversen
174. Øystein Hansen
175. Roger Pilskog
176. Arvid O. Langeland
177. Rune Solenes Opstad Forfall
178. Jan Thore Martinsen Vikar
179. Rune Hallstrøm
180. Rita Lekang
- 181.
182. Bjørn Johansen

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

183. Kåre Karlsen

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER:

184. Arne Larsen-Floisvig Ikke møtt

LO-KONTORET I BRUSSEL

185. Knut Arne Sanden Forfall

LO-AKTUELT

186. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

187. Klemet Rønning-Aaby

ERNST & YOUNG

188. Kjetil Andersen

Forfall

